

Italien: Har Putin gjort det igen?

Leder fra LaRouchePAC, 5. december, 2016 – I modsætning til det hysteri, der stadig fortsætter i USA, så er der ingen, der påstår, at Rusland riggede stemmeboksene til Italiens overvældende sejr i en folkeafstemning, der ellers ville have overgivet deres love, domstole og lovgivende magt til den Europæiske Union. Men den, der promoverede en sådan folkeafstemning, den italienske premierminister Renzi, blev alligevel grundigt slået og træder nu tilbage.

Som den russiske præsident Putin samme dag bemærkede i et interview til Tv, »Vi lever nu i en anden tid ... Den globale balance er gradvist i færd med at skifte.« Obama har igen tabt; endnu en leder, som han havde overøst med ros, har erkendt sit nederlag til det »nye paradigme«.

Dette nye paradigme afviser det gamle – der sluttelig drejede sig om britisk finansimperialisme – som var det paradigme, Obama har tjent: Det drejede sig om at ofre økonomier til globale finansmarkeder og globale finansinstitutioner; om at ofre industrier for traktater om »frihandel«; om at fjerne uønskede, »diktatoriske« regeringer gennem permanent krigsførelse. Ironisk nok var det de britiske vælgere, der startede den til alle lande nu spredende afvisning af dette »globaliseringsparadigme«.

Som eksempel for dette nye paradigme står de næsten 70 nye, store infrastrukturprojekter, hvor Kina er involveret i finansieringen og opførelsen, i Eurasiens, Afrikas og Sydamerikas nationer – og, potentielt set, også i Nordamerika, når Obama først er af vejen.

Dette nye paradigme kunne meget snart komme til udtryk gennem den måde, hvorpå Putin er i færd med at gennemtvinge en

løsning på forsøget på at gennemtvinge regimeskift i Syrien; og gennem Kinas fremstød for udvikling med den Nye Silkevej, der også forlænges ind i Mellempøsten. Selve den Europæiske Union har bøjet sig for denne »skiftende balance« og fremlagde i dag en Plan B, hvor det vil være med til at finansiere genopbygningen af Syrien og opgive kravet om Bashar al-Assads tilbagetræden.

Valget af Donald Trump udgør en åbning i kampen for dette nye paradigme i USA – han blev valgt gennem en afvisning af den gamle globaliseringspolitik, og har visse mål til fælles med det nye paradigme.

Men håbet om dette nye paradigme, der besjæler hele Amerika og Europa, ligger i kampagnen for Lyndon LaRouches »Fire Økonomiske Love til USA's redning«, som diskuteres i LaRouchePAC National Policy Committee fra 5. dec. Følg diskussionen her: <https://larouchepac.com/20161205/larouchepac-policy-committee-show>

RADIO SCHILLER den 5. december 2016: Nu har Italien sagt "Nej": Den globale transformation fortsætter

Med formand Tom Gillesberg

Russisk minerydningshold og felthospital på vej til Aleppo

Den 1. december, 2016 – Det Russiske Forsvarsministerium annoncerede i går, at et russisk minerydningshold var på vej til Syrien for at være med til at rydde de nyligt befriede distrikter af Aleppo for miner og lureminer, som jihadierne har efterladt.

»I dag tager en avanceret afdeling fra de russiske bevæbnede styrkers internationale anti-mine-center af sted for at desarmere ikke-eksploderet ammunition i Aleppo«, sagde generaløjtnant Sergei Rudskov, chefen for den russiske generalstabs hovedafdeling for operationer, i går under en briefing. »I alt vil flere end 200 soldater og 47 enheder med kamp- og specialudstyr være involveret i minerydningsaktiviteterne i Aleppo.« TASS minder i sin rapport om Rudkovs meddelelse om, at, efter befrielsen af Palmyra fra ISIS sidste marts, desarmerede russiske minerydningshold 17.500 eksplosive enheder i løbet af 45 dage, som samtidig ryddede 2.500 bygninger.

Samtidig hermed meddelte Forsvarsministeriet ligeledes, at transportfly læsset med hospitalsudstyr og mandskab var lettet fra Rusland for at yde lægehjælp til civile i Aleppo, i overensstemmelse med den ordre, som den russiske præsident Vladimir Putin udstedte dagen før.

»Personale fra det Russiske Forsvarsministeriums særlige afdeling for lægehjælp, et felthospital, særligt udstyr og lægeudstyr er taget til Syrien med fly«, sagde

Forsvarsministeriet. »Når de er ankommet, vil russisk lægefagligt personale begynde at yde lægehjælp til civile og flygtninge nær Aleppo.«

Mens den russiske regering således var i gang med at mobilisere resurser for at komme civilbefolkningen i Aleppo til hjælp, forsøgte de uhyggelige skår og rester af Obamas/briternes apparat at sprænge ting i luften i FN's Sikkerhedsråd i går, i et desperat forsøg på at omstøde den syriske hærs nylige sejre i Aleppo. Under et hastemøde, der var indkaldt af den franske udenrigsminister Jean-Marc Ayrault, brugte den amerikanske, franske og britiske FN-ambassadør rapporter fra FN-folk om situationen i Syrien til aggressivt at fordømme den russiske og syriske regering for angiveligt at have udløst en massakre på talløse civile. Vitaly Churkin, Ruslands FN-ambassadør, svarede hertil, at tiden nu måske var inde til »at afholde en omfattende diskussion mht. Mellempøsten og Nordafrika og arrangere en debat om spørgsmålet, 'De katastrofale konsekvenser af at ødelægge statsskabet i områdets lande, som følge af udefrakommende indblanding'«

Skiftet til det nye paradigme er virkeligheden – Propaganda for lokale interesser er farligt

Leder fra LaRouchePAC, 30. november, 2016 – I denne uge kom delegationer fra Manhattan og flere stater i det østlige USA til Washington, D.C., for personligt at inddrage

kongresmedlemmer i nødvendigheden af at tage skridt til at genindføre Glass-Steagall og gennemføre LaRouches »Fire Love«, for at håndtere den aktuelle, strategiske krise. Dette politiske initiativ – sammen med pres på kongressen over hele landet – kommer på et tidspunkt med nonstop mediefiksering på nyvalgte præsident Donald Trumps seneste og eventuelle udnævnelser til regeringsposter. 'Hvem er de?... Hvor dårlige er de?', osv. Mediernes spærreild, og selv selve udnævnelserne, tjener til at forvirre og demobilisere enhver, der lytter.

Det er vigtigt at modstå alle sådanne, »bottom-up« karakteriseringer, der fremhæver lokale interesser, af det, der foregår. Der er intet lokalt her: »Trump«-valgoverraskelser finder sted i hele verden, og flere vil finde sted i de kommende uger. Vælgere over hele verden afviser nu hele »globaliseringsæraen« til fordel for et nyt paradigme, der fortsat er under udformning. *EIR*'s stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, understregede dagen efter præsidentvalgene, at valget af Trump ikke var en »lokal« begivenhed. Afvisningen af Hillary Clinton gik længere end til et spørgsmål om selve personen; den var en del af et globalt, dynamisk skifte. LaRouche manede i dag til forsigtighed: »Det er farligt at gøre det muligt for dette [forvirringen som følge af lokalt fokus] at opstå. Man må frigøre sig fra det. Det ødelægger ens evne til at tænke og løse problemer.«

Undgå derfor vrede over enkeltpersoner; tænk på det mulige.

Dette er virkeligheden. Der er en dynamik i gang på internationalt plan, for et nyt paradigme for hele menneskeheden, og som er legemliggjort i den eurasiske Nye Silkevej. Præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping leverer et stærkt lederskab for vejen frem, en vej, som i årtier er blevet fremlagt af Lyndon og Helga LaRouche.

I dag holdt Putin en tale i Moskva fra dette udsigtspunkt. Han talte om den Eurasiske Økonomiske Union, »der sammenkobles med Kinas projekt for det Økonomiske Silkevejsbælte, som vil gøre

det muligt for os at bygge et eurasisk partnerskab«. Han talte i anledning af det andet, årlige »Primakov Readings International Forum« i Moskva, for at mindes eftermælet af Jevgenij Primakovs lederskab. Putin sagde: »Hr. Primakov var ligeledes af den mening, at det ville være meget vanskeligt at håndtere nutidens store udfordringer på tilfredsstillende vis uden et seriøst partnerskab mellem Rusland og USA. Ulykkeligvis er de russisk-amerikanske relationer blevet meget forværret i løbet af de seneste år, men dette er ikke vores skyld. Nu, hvor valgkampen er ovre i USA, og en ny præsident snart vil indtage Det Hvide Hus, håber vi, at dette vil skabe en mulighed for at forbedre disse relationer, der er så vigtige, ikke alene for vore to folkeslag, men også for at sikre international stabilitet og sikkerhed ... «

Ideen om nye relationer runger over hele Latinamerika, efter Xis seks dages rundrejse i forbindelse med APEC-topmødet tidligere på måneden. Den mexicanske seniordiplomat Sergio Ley har krævet, at Mexico nu »diversificerer« sine relationer inden for udenrigshandel og ikke længere har 80 % af sin handel, der finder sted med USA. Han sagde, at der nu finder »en ekstraordinær dialog på højeste niveau« sted mellem Mexico og Kina.

I opposition til dette aktive, nye paradigme for internationale, gensidigt gavnlige relationer, kommer de sidste, fortvivlede bestræbelser fra geopolitikkens afdankede repræsentanter, på at forårsage mere skade og død. Især Frankrig, Storbritannien og Obama-administrationen mobiliserer imod Rusland over Syrien. I dag meddelte Frankrig, at det vil være vært for et møde den 10. december, som vil omfatte ledere fra UK, USA, Tyskland, Italien, Saudi-Arabien og andre, om, hvordan man skal modsætte sig »den totale krigs tankegang«, som de hævder, Rusland og Syrien forfølger.

Virkeligheden er den, at den syriske regering i Aleppo med held driver terroristerne tilbage; og Rusland er i færd med at mobilisere støtte og nødhjælpsforsyninger – inklusive

felthospitaler – til de tusinder af mennesker, der nu er befriet og nødlidende.

Foto: Udsigt over Capitol fra toppen af Washington-monumentet.

Det franske valg ødelægger yderligere briternes og Obamas krigspolitik

Leder fra LaRouchePAC, 28. november, 2016 – François Fillons overvældende valgsejr i søndagens franske primærvalg, til at være præsidentkandidat for Frankrigs Republikanske Parti, er et yderligere bevis på, at den menneskelige race ikke vil tolerere Barack Obamas fremstød for krig med Rusland. Ligesom Hillary Clinton førte Fillons modstander en kampagne mod Rusland, mens Fillon førte en kampagne for at arbejde sammen med Rusland om at nedkæmpe terroristerne i Syrien, om at afslutte de anti-russiske sanktioner og udvide det økonomiske samarbejde, og han vandt næsten to tredjedele af stemmerne.

Hillary Clinton, der kørte sin kampagne som en fortsættelse af Obamas krigshyl mod Rusland, forsøger nu desperat at give Putin skylden for sit nederlag! Det vanvittige i hendes påstand om, at Putin brugte at udsende »falske nyheder« og bedrive computerhacking for at stjæle det amerikanske valg, og som nu skaber overskrifter over hele USA, siger intet om Putin, men alt om tilstanden af mentalt sammenbrud hos krigspartiet i USA – de neokonservative i både det Republikanske og Demokratiske Parti, der samledes bag Hillary og blev slået af vælgerne, især af arbejdsstyrken på landet og i byerne.

I realiteten bidrog Putin faktisk til Obama/Hillary-krigs partiets nederlag, men ikke hemmeligt eller under dække. Hans vedvarende krav om, at USA holder op med at sponsorere terrorister under dække af at bevæbne den »moderate opposition« i Syrien med henblik på at vælte den legitime regering, og hans opfordring til samarbejde om krigen mod terror, var med til at afsløre Obama og Hillary for det, de er.

På lignende vis blev Xi Jinpings gentagne opfordringer til USA om at tilslutte sig den Nye Silkevejsproces med global nationsopbygning afvist af både Obama og Hillary til fordel for militær konfrontation med Kina og afslørede således deres imperiesyn over for en befolkning, der i stigende grad beundrer den utrolige udviklingsproces, som Kina har igangsat, både internt i landet og internationalt.

Helga Zepp-LaRouche, der tidligere har stillet op til kanslerposten i Tyskland, sagde i dag, at, på trods af Fillons økonomiske politik i Thatcher-traditionen, så demonstrerer valget af ham den voksende afsky i Europa for det anti-russiske hysteri og faren for krig. Trumps åbne erklæring om, at han vil arbejde med Putin for at besejre terrorisme, fik taberen Obama til i denne måned at forsøge at salve Tysklands Angela Merkel til sin efterfølger, som »leder for den frie verden« i en kampagne imod Rusland. Men Merkel er nu lige så isoleret, som Obama var – ligesom Olympens falske guder, der udråber deres krav over verden, mens Olympens bjerg smuldrer under deres fødder.

Samme dag som det franske valg vandt schweizerne en solid sejr i en folkeafstemning, der var lanceret af den 'grønne' bevægelse mod kernekraft, for at lukke nationens kernekraftværker ned. Igen er budskabet til verden det, at den »nye, mørke tidsalders« mentalitet med afindustrialisering og permanente krige, ikke længere kan tolereres af menneskeslægten. Det er især et budskab til Merkel, der er imod kernekraft, om, at hendes tid er forbi.

Den vestlige verden oplever for tiden en revolutionær transformation. LaRouche-bevægelsen har i årevis tvunget befolkningen i USA og Europa, ofte imod dens vilje, til at se på det nye paradigmes nye lederskab, som kommer fra Rusland og Kina, og til at sammenligne det med den politik, der dikteres af London og Wall Street, og som økonomisk og kulturelt har ødelagt de transatlantiske nationer. Denne sandhed kan ikke længere undertrykkes. Lyndon LaRouche sagde i dag til sine medarbejdere: »Vi indtager en ledende position netop nu. Vi er ovenpå. Vi ved, hvad det er, vi gør, så lad os få en sejr.«

Foto: Daværende franske premierminister, hr. François Fillon, møder IAEA-generaldirektør Yukiya Amano & Chef de Cabinet, hr. Rafael Grossi, 2011. (Foto: IAEA Imagebank CC-SA)

RADIO SCHILLER den 28. november 2016: Ny dansk regering//Forsøg på at underminere Trump// Kinesisk og russisk teknologisk samarbejde med udviklingslande

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

USA: General Michael Flynn kræver Marshallplan for MENA-område

24. nov., 2016 – General Michael Flynn, som nyvalgte præsident Donald Trump for nylig udnævnte til national sikkerhedsrådgiver, blev den 20. nov. interviewet af CNN's Fareed Zakaria. General Flynn fremlagde et magtfuldt krav om en Marshallplan for Mellemøsten og Nordafrika (MENA) og nævnte den succesfulde Marshallplan for Europa ved slutningen af Anden Verdenskrig. Han fremførte, at befolkningstilvæksten i MENA-området og spredningen af radikal jihadisme kun kan imødegås gennem et langsigtet perspektiv for økonomisk vækst, og at Marshallplanen tilbyder det bedste eksempel på, hvordan man skal gå frem mod denne trussel.

Læs også: Schiller Instituttets Specialrapport: [Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent.](#)

Ingen tid at spille: Vedtag Glass-Steagall, og tag til

Månen

LaRouchePAC Internationale

Fredags-webcast,

25. november, 2016

Jason Ross: Diskussionen i aften finder sted to en halv uge efter præsidentvalget i USA den 8. nov. Siden da har vi set en hvirvelvind af spekulationer over udnævnelser til regeringsposter, inkl. nogle udnævnelser til poster i Trump-administrationen. Vi har også set betydningsfulde, internationale nyheder, såsom APEC-topmødet, der fandt sted i sidste weekend; topmødet i Asien-Stillehavsområdet's Økonomiske Samarbejde (APEC), der meget betydningsfuldt inkluderede den filippinske præsident Duterte og den kinesiske præsident Xi Jinping blandt de mange tilstedeværende ledere. På denne konference understregede Duterte igen, at Filippinerne ikke længere anser sig selv for at være en amerikansk koloni; og landet forfølger en uafhængig politik, rent økonomisk, med Kina, der således er et modtræk til at skabe konflikt i f.eks. det Sydkinesiske Hav. Præsident Xi var på rundrejse i Mellem- og Sydamerika samtidig med, at han rejste til APEC-topmødet. Så ved siden af Peru – som var værtsland for topmødet – besøgte han også Chile og Ecuador, hvor han blandt andet talte om den bi-oceaniske korridor, en plan for en jernbaneforbindelse mellem Sydamerikas to omkringliggende have, Stillehavet og Atlanterhavet, og om at etablere videnskabsbyer. Han blev hyldet af præsident Correa i Ecuador, der betragtede Xi Jinpings besøg som den mest betydningsfulde begivenhed, der nogen sinde havde fundet sted i Ecuadors historie, baseret på det potentiale, som dette tilbød denne nation.

Dette Nye Paradigme, der i øjeblikket ledes politisk og økonomisk af Rusland og Kina, kommer som et resultat af

LaRouche-bevægelsens og Lyndon og Helga LaRouches årtier lange organisering; der er således nu et Nyt Paradigme, der fører en stadig større del af verden i en meget positiv retning. Vores job i øjeblikket er ikke at få de hotteste nyheder om, hvad Trumps udnævnelser bliver, osv. Det er at forme amerikanske politik, som vi med held gjorde det med at gennemtvinge en underkendelse af Obamas veto af Loven om Juridisk Retfærdighed mod Sponsorer af Terrorisme (JASTA). Og som vi nu står klar til at gøre, med at få Kongressen – under denne overgangsperiode, 'lamme and'-perioden – til at gennemføre Glass-Steagall, det nødvendige første skridt for en økonomisk genrejsning. Glass-Steagall er den lov, som Franklin Roosevelt fik vedtaget, og som skabte 60+ år med stabil, kedelig, stabil, produktiv bankvirksomhed i USA; snarere end den form for spillevirksomhed, vi nu ser.

Lad med vise dette kort [Fig. 1] for blot at vise lidt at den succes, som vi har set med det kinesiske program.

Programmet med nationerne i Ét bælte, én vej [OBOR], der inkluderer både – der er to komponenter i Kinas projekt i denne henseende; det Økonomiske Silkevejsbælte, med nationerne vist i blå farve, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej i orange farve. Tilsammen refererer Kina til dette på kinesisk som initiativet med »Ét bælte, én vej«; på engelsk ofte blot kaldt initiativet for Bæltet og Vejen. Med hensyn til det potentiale, som dette har, er her blot nogle af tallene: 20.000 km højhastigheds-jernbanelinjer i Kina, alle bygget inden for det seneste årti – mere end i resten af verden tilsammen; et titals billioner af dollars i direkte investering i nationerne i området; en forøgelse af kontrakter om tjenesteydelser på over 33 % i løbet af blot ét år langs Bæltet og Vejen; Kinas Eksport/Importbank har udestående engagementer i flere end 1000 projekter og har for ganske nylig underskrevet aftaler om omkring 500 nye projekter i nationerne langs Bæltet og Vejen. Kina er i færd med at udbygge 150.000 stipendier, som tilbyder uddannelse til

500.000 eksperter til uddannelse i Kina; har etableret 500 Konfucius-institutter i hele verden; har initieret flere end et dusin økonomiske samarbejdszoner; frihandelsaftaler, og er i øjeblikket engageret i flere end 40 energiprojekter – inklusive omkring 20, der lige er blevet etableret i år i Bæltet og Vejens nationer.

Hvordan kan vi så blive en del af dette? I magasinet *Chronicles* udgave fra 21. nov. er der et forslag fra Edward Lozansky og Jim Jatrus. Lozansky er præsident for det Amerikanske Universitet i Moskva. De skrev en artikel med titlen, »The Big Three: America, Russia, and China Must Join Hands for

Security, Prosperity, and Peace« (De tre store: Amerika, Rusland og Kina må gå sammen om sikkerhed, velstand og fred). To uddrag: De indleder deres artikel, »Med Donald Trumps sejr over Hillary Clinton får vi måske aldrig at vide, hvor tæt Amerika og hele menneskeheden kom på atomkrig«. Med en beskrivelse af verdenssituationen afslutter de med et forslag: »Præsident Donald Trump kan rette tidligere amerikanske præsidenters fejl. Snarere end modstandere kan Rusland og Kina blive Amerikas vigtigste partnere, og som er, er vi overbevist om, rede til at respondere positivt. Tiden er inde for Trump og Amerika til at tage initiativet til samarbejde mellem USA, Rusland og Kina hen imod en tryk, fremgangsrig og fredelig fremtid. Et Trump-Putin-Xi 'Store Tre-topmøde' bør være en prioritet for den nye, amerikanske præsidents første 100 dage.«

Jeg vil nu bede Jeff Steinberg om at fylde verdensbilledet ud og forklare vore seere, hvilke flanker, hvilke håndtag, hvilke vægtstænger vi har for at ændre USA's politik på dette tidspunkt?

Jeffrey Steinberg (efterretningsredaktør, EIR): Det er indledningsvist meget vigtigt at indse, at vi befinder os i en periode med forandring. Vi ved visse ting om konsekvenserne af det amerikanske præsidentvalg og andre nationale valg den 8.

nov. Jeg mener, at Lozansky og Jatrus gjorde en fundamental pointe meget klart: Der forelå en meget alvorlig fare, baseret på Hillary Clintons kampagneretorik, baseret på politikker, der blev stadigt mere aggressivt forfulgt af præsident Barack Obama mod slutningen af hans otte år i embedet; at vi havde kurs mod den værste krise mellem USA og Rusland, som vi nogen sinde har oplevet – måske endda værre end Cubakrisen i 1962. Så Hillary Clintons nederlag er virkelig afslutningen af præsidentskaberne Bush' og Obamas 16 år lange tyranni. Hvor hurtigt, vi kan vende politikken omkring under det nye Trump-præsidentskab, og i hvilken retning, udnævnelserne til hans administration vil gå, er alt sammen ukendte faktorer; vi har ingen vished om dem.

Det, vi ved, er, at især i kølvandet på APEC-topmødet, der netop er afsluttet i sidste uge i Lima, Peru, og som dernæst efterfulgtes af den kinesiske præsident Xi Jinpings statsbesøg til Peru og dernæst til Chile, og forud for topmødet var han i Ecuador; og vi ved, at der er en enorm mulighed derude for USA, under et Trump-præsidentskab, for netop at gå med i det, der altid har ligget på bordet som en åben invitation til USA; nemlig, at USA kan tilslutte sig projektet om Verdenslandbroen. For, uden et USA er det meget vanskeligt at opfatte dette som en Verdenslandbro, hvilket er det, verden virkelig har brug for lige nu. Der har været meget indledende telefondiskussioner mellem nyvalgte præsident Trump og den russiske præsident Putin; de synes at være blevet enige om at have et personligt topmøde hurtigt efter tiltrædelsen – som finder sted den 20. januar. Det er ligeledes tanken, at præsident Trump, efter tiltrædelsen, også ret hurtigt skal mødes med den kinesiske præsident Xi Jinping. Jeg mener, at Lozansky-Jatrus-ideen om et trilateralt møde ville være ekstraordinært værdifuldt. Det er vigtigt at huske på, at, i 1944, var det præsident Franklin Roosevelts kurs i sine handlinger for at etablere De forenede Nationer – hvilket skete i 1945 – at inkludere både Sovjetunionen og Kina i FN's Sikkerhedsråds fem permanente nationer. Husk på, at Roosevelt

forstod, at der var imperiepolitikker, der stadig var kernen i Det britiske Imperium med Churchill, og på lignende måde med Frankrig. Så ideen med at have Rusland – dengang Sovjetunionen – og Kina i dette permanente Sikkerhedsråds kernegruppe, reflekterede den kendsgerning, at Roosevelt dengang så udsigten til denne form for et alliancesystem hen over Eurasien. Jeg mener, at der er en historisk baggrund, for netop denne form for russisk-kinesiske samarbejde, at se hen til her. I de seneste 15 år har det været en hjørnesteen i Lyndon LaRouches globale politik med et USA-Rusland-Kina-Indien-samarbejde, især omkring videnskabelige programmer; især udforskning af rummet, som basis for global fred og udvikling. Så disse ideer er fremlagt.

Den 20. november sagde general Michael Flynn, kort tid efter, at han var blevet udnævnt af nyvalgte præsident Trump som national sikkerhedsrådgiver, i et interview med Fareed Zakhari på CNN, at, efter hans mening, var den eneste måde at håndtere problemerne med den jihadistiske terrortrussel i Mellemøsten og Nordafrika på længere sigt at have et globalt samarbejde omkring en Marshallplan – han brugte udtrykkeligt dette udtryk. Han sagde, hvis man ser på, hvad Europa var i stand til at præstere i kølvandet på Anden Verdenskrigs ødelæggelser, og den rolle, som Marshallplanen spillede; det var ikke det hele, men det var et vigtigt element i den økonomiske genrejsning efter krigen. Et perspektiv af denne art er virkelig den vindende strategi for at håndtere befolkningstilvæksten og spredningen af den saudisksponsorerede jihadisme i hele Mellemøsten/Nordafrika-området. Det går også ind i Sydvestasien.

Der findes altså enorme potentialer; de er i vid udstrækning foreløbigt ikke realiseret med hensyn til den forandring, der kommer med den ny administration. Men, som du sagde, Jason [Ross], så er der ingen grund til at vente til januar. Den nyvalgte præsident Trump krævede udtrykkeligt, i en tale i Charlotte, North Carolina, en genindførelse af Glass-Steagall.

Det er i begge de to store politiske partiers valgplatform for dette års valg; både Demokraterne og Republikanerne har vedtaget det. Det var en Trump-delegeret til GOP [Grand Old Party – det Republikanske Parti] komiteen for politisk strategi, der introducerede Glass-Steagall. Der er senatorerne Elizabeth Warren, og vigtigere endnu, Bernie Sanders, som siger, at de er villige til at række over midtergangen og arbejde sammen med Donald Trump, hvis samarbejdsspørgsmålene inkluderer og virkelig begynder med Glass-Steagall. Så dette er noget, der ikke behøver at vente til januar og tiltrædelsen og den nye Kongres. Der er fremstillet lovforslag for Glass-Steagall i både Repræsentanternes Hus og Senatet. Et af forslagene i Huset har en ordlyd, der er identisk med Senatsforslaget. Som vi så det med vedtagelsen af underkendelsen af JASTA-vetoet, hvis lederskabet i Kongressen giver grønt lys, kan Glass-Steagall bringes til debat i begge huse og vedtages inden for få timer. Underkendelsen af JASTA-vetoet tog to timer om morgenen i USA's Senat, og to en halv time eller så om eftermiddagen i Huset. Det opnåede man på en enkelt dag i Kongressen. Så der er ingen som helst grund til, at vi ikke omgående kan gennemføre det – i bogstavelig forstand i næste uge, når Kongressen atter samles efter Thanksgiving-ferien; og den vil sidde i de næste fire uger. Der er intet til hinder for, at vi kan få Glass-Steagall tilbage som landets lov før juleferien, så vi har det på plads til den nye administration; og tiden er rent ud sagt af afgørende betydning. Vi ved ikke, i betragtning af situationen med Deutsche Bank, med Royal Bank of Scotland, med de største, amerikanske for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, der sidder på derivater til \$252 billion. Det er 30 % mere end det var på tidspunktet for krakket i 2008. Det sidder på toppen af et meget tvivlsomt kapitalgrundlag på \$14 billion; i virkeligheden er det sandsynligvis meget mindre end det, for nogle af de værdipapirer, som bliver talt med som kapitalreserver, er grundlæggende set illikvide og kan ikke – selv i nødstilfælde – gøres likvide.

Så vi kunne altså vågne i morgen, eller mandag morgen, eller midt i næste uge, og finde, at hele det transatlantiske banksystem er nedsmeltet. Så Glass-Steagall er altså et presserende hastespørgsmål; og det forudsætter dernæst de andre hovedelementer i LaRouches Fire Love. Det er et kreditsystem; investering i store infrastrukturprojekter; og en genoplivning af de mest avancerede, videnskabelige programmer, inklusive en storstilet tilbagevenden til rummet og det internationale arbejde for endelig at opnå det fulde gennembrud inden for fusion. Alle disse ting er på bordet, men igen, så er der ingen garantier; intet er blot tilnærmelsesvis sikkert mht., hvad det næste, der vil ske, bliver. Vi kan ånde lidt op, fordi faren for krig med Rusland og Kina er blevet meget reduceret; og der er en masse potentiale. Der er en masse af den form for overgang som fra Jimmy Carter til Ronald Reagan i luften som et potentiale; men intet af det er endnu fuldt ud realiseret. Folk må indse, at dette er et tidspunkt med store muligheder. Det vil blive et krav fra befolkningen under det rette lederskab, der er orienteret mod de rette politikker, der virkelig kan gribe muligheden. Hvis vi venter til januar eller februar næste år, hvem ved så, hvilke slags sabotageoperationer, man vil køre?

Man kan gå ind på Craigs Liste og finde dækgrupper for George Soros, såsom MoveOn.org og blacklivesmatter.org, der tilbyder \$1500 om ugen for, at folk render rundt som idioter og protesterer imod resultatet af valget. Der er en hel del usikkerhed med hensyn til, hvad der foregår, samtidig med, at der er store muligheder. Vi må sikre os, at vi tager lederskabet mht. at gribe øjeblikket.

Ovenstående er første del af det Internationale Webcast; det engelske udskrift af hele webcastet følger her:

**MAKE THE MOST OF THE OPENNESS IN POLICY NOW,
TO INSURE A NEW PARADIGM FOR THE UNITED STATES
BEFORE THE INAUGURATION**

LaRouche PAC International Webcast, Saturday, November 26,

2016

JASON ROSS: Hi there! Today is November 25, 2016; and you're joining us for our regular webcast here from larouchepac.com. My name is Jason Ross; I'll be the host today. I'm joined in the studio by Ben Deniston, my colleague here at LaRouche PAC; and via video by Jeff Steinberg of *Executive Intelligence Review*.

This discussion is taking place 2.5 weeks after the November 8, 2016 Presidential election in the United States. Since then, we've seen a whirlwind of speculation about Cabinet appointments, including some Cabinet appointments for the Trump administration. We've also seen some significant international news, such as the APEC summit which occurred last weekend; the Asia-Pacific Economic Cooperation summit that included very significantly new Philippines' President Duterte and Chinese Xi Jinping among the many leaders who were there. At this conference, Duterte again emphasized that the Philippines no longer considers itself to be a US colony; and is pursuing an independent policy economically with China, countering the attempts to create conflict, for example, in the South China Sea. President Xi Jinping went on a tour of Latin America while he was at the APEC summit. So in addition to Peru – which hosted the event – he also visited Chile and Ecuador; where he spoke, among other things, about

the
bioceanic corridor, a plan for a rail link between the Pacific
and Atlantic sides of South America; about setting up science
cities. He was greeted by President Correa in Ecuador, who
considered Xi Jinping's trip the most significant event to
occur
in Ecuador's history; based on the potential that it offered
that
nation.

So, this New Paradigm, being led politically and
economically at present by Russia and by China, comes as a
result
of decades of organizing by the LaRouche Movement, by Lyndon
and
Helga LaRouche; such that there is now a New Paradigm taking
an
increasingly larger portion of the world in a very positive
direction. Our job at present isn't to get the hottest news
on
what Trump's appointments will be, etc. It is to shape US
policy; as we successfully did in forcing an override against
Obama's veto of the Justice Against Sponsors of Terrorism Act.
And as we stand poised to do now with getting the Congress –
during this lame duck session – to implement Glass-Steagall,
the
necessary first step for an economic recovery. Glass-Steagall
is
the law that Franklin Roosevelt had put in place that created
60+
years of stable, boring, stable productive banking in the
United
States; rather than the kind of gambling that we see now.

Let me pull up this chart [Fig. 1] just to show a bit
of
this success that we've seen along the Chinese economic
program.
Along the One Belt, One Road nations which includes both the –

there's two components to China's project on this; the Silk Road economic belt, which you see the nations in blue, and the 21st Century Maritime Silk Road in orange. Together, China refers to this in Chinese as the "One Belt, One Road" initiative; in English, often just the Belt and Road initiative. As far as the potential that this holds, these are just some of the figures: 20,000 km of high-speed rail in China, all built within the last decade – more than the rest of the world combined; tens of billions of dollars of direct investment into nations of the region; an increase in services contracts of over 33% in just one year along the One Belt, One Road; the Export/Import Bank of China has outstanding involvement in over 1000 projects, and just recently has signed up about 500 new projects along the Belt and Road nations. China is extending 150,000 scholarships offering training for 500,000 for professionals for training in China; has set up 500 Confucius institutes around the world, has initiated over a dozen economic cooperation zones; free trade agreements, and is engaged currently in over 40 energy projects – including about 20 that were just set up this year among One Belt, One Road nations.

So, how can we become a part of this? Well, a proposal was made in the November 21st issue of {Chronicles} magazine by Edward Lozansky and Jim Jatrus. Lozansky is the President of

the
American University in Moscow. They wrote an article called,
"The Big Three: America, Russia, and China Must Join Hands for
Security, Prosperity, and Peace". Two excerpts. They open
their
article, "With the defeat of Hillary Clinton by Donald Trump,
we
may never know how close America and all mankind came to
nuclear
war." In describing the world situation, they end with a
proposal: "President Donald Trump can correct the mistakes of
past U.S. presidents. Rather than adversaries Russia and China
can become America's essential partners and are, we are
convinced, ready to respond positively. It's time for Trump
and
America to take the initiative for U.S.-Russia-China
cooperation
towards a secure, prosperous, and peaceful future. A
Trump-Putin-Xi 'Big Three Summit' should be a priority for the
new U.S. President's first 100 days."

So, I'd like to ask Jeff Steinberg to fill out the
world
picture, and detail for our viewers what are the flanks, what
are
the handles, the levers that we have for shifting US policy at
this time?

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Jason. For starters, it's very
important to realize that we're in a period of significant
flux.

There are certain things that we know about the consequences
of
the US Presidential elections and other Federal elections on
November 8th. And I think Lozansky and Jatruss made one very
fundamental point quite clearly: That there was a very grave
danger based on the campaign rhetoric of Hillary Clinton,
based

on the policies that were pursued even ever more aggressively towards the end of his eight years in office by President Barack

Obama; that we were headed for the worst crisis between the United States and Russia that we ever experienced – worse perhaps even than the Cuban Missile Crisis of 1962. So, the defeat of Hillary Clinton really is the end of the 16-year tyranny of the Bush and Obama Presidencies. How rapidly we can

turn the policies around under the new Trump Presidency, where the Cabinet appointments are going to go, these are all unknowns;

they're not certain to us.

So, we do know that particularly in the aftermath of the

APEC summit meeting that just concluded last week in Lima, Peru,

which was then followed by state visits by Chinese President Xi

Jinping to Peru and then to Chile afterwards; and prior to the summit, he was in Ecuador. We know that there's a tremendous opportunity out there for the United States, under a Trump Presidency, to precisely join in what has always been on the table as an open invitation to the United States; namely, for the

United States to join in the World Land-Bridge project.

Because

without the United States, it's very difficult to conceive of this as a World Land-Bridge; which is really what the world requires right now. There have been very preliminary phone discussions between President-elect Trump and Russian President

Putin; they seem to have reached an agreement that they will have

a face-to-face summit meeting soon after the inauguration – which is January 20th. The idea, similarly, is for President Trump, once he's inaugurated, to also meet quite soon with

Chinese President Xi Jinping. I think the Lozansky-Jatrus idea of a trilateral meeting would be extraordinarily valuable. I think it's important to remember that in 1944, the orientation of President Franklin Roosevelt in the move to establish the United Nations – which happened in 1945 – was to include both the Soviet Union and China among the permanent five nations of the UN Security Council. Remember, Roosevelt understood that there were imperial policies that were still at the core of the British Empire with Churchill, and similarly with France. So, the idea of having Russia – the Soviet Union at the time – and China in this permanent Security Council core grouping, reflected the fact that Roosevelt at that time saw the prospect of that kind of an alliance system across Eurasia. So, I think that's there's an historical basis to look to here for exactly this kind of Russia-China cooperation. For the last 15 years, a cornerstone of Lyndon LaRouche's of global policy has been a US-Russia-China-India cooperation, particularly on scientific programs; especially space exploration, as the basis for global peace and development. So, those ideas are out there.

On November 20th, soon after he was named by President-elect Trump to be the National Security Advisor, General Michael Flynn, in an interview with Fareed Zakhari on CNN, said that in his view, the only way to deal with the long-term problem of the jihadist, terrorist threat in the Middle East and North Africa,

was for there to be a global cooperation on a Marshall Plan – he used that term explicitly. He said, if you look at what Europe was able to accomplish in the aftermath of the devastation of World War II, and the role that the Marshall Plan played; it was not the whole thing, but it was an important element of the postwar recovery. That kind of perspective is really the winning strategy for dealing with the population growth and this spread of Saudi-sponsored jihadism throughout the Middle East-North Africa region. It extends into Southeast Asia as well.

So, there are great potentialities; they are largely as yet unrealized in terms of the change coming with the new administration. But I think, Jason, as you correctly said, there is no reason to wait for January. President-elect Trump, in a major campaign speech in Charlotte, North Carolina, explicitly called for reinstating Glass-Steagall. It's in the platforms of both major political parties from this year's elections; the Democrats and the Republicans both adopted it. It was a Trump delegate to the policy committee of the GOP who introduced the Glass-Steagall. You've got Senators Elizabeth Warren, and more importantly, Senator Bernie Sanders, saying that they're prepared to reach across the aisle and work with Donald Trump if the issues for collaboration include and really start with Glass-Steagall. So, this is something that does not have to wait for January and the inauguration and the new Congress. There are Glass-Steagall bills in both the House and the Senate. One of

the House bills has the identical language as the Senate bill. As we saw with the JASTA veto override vote, if the Congressional leadership gives the green lights, then Glass-Steagall can be brought to the floor of both houses and can be debated and voted within a matter of hours. The override of JASTA took two hours in the morning for the US Senate, and two and a half or so hours in the afternoon for the House. It was accomplished in one legislative day. So, there's no reason whatsoever that we can't move immediately – literally next week when Congress is back in session after Thanksgiving; and they're there for three weeks. There's no reason that we should not have Glass-Steagall back as the law of the land before the Christmas recess. So that we hit the ground running with the new administration; and frankly, time is of the essence. We don't know, given the situation with Deutsche Bank, with Royal Bank of Scotland, the largest US too-big-to-fail banks are sitting on \$252 trillion in derivatives. That's 30% more than it was at the time of the 2008 crash. That's on top of a very questionable capital base of \$14 trillion; the reality is that it's probably much less than that, because some of the assets that are allowed to be counted as the capital reserves, are basically illiquid and can't be – even on an emergency basis – made liquid.

So, we could wake up tomorrow morning, or Monday

morning, or
the middle of next week, and find that the entire trans-Atlantic
banking system has blown out. So, Glass-Steagall is an
urgent,
immediate issue; and it then begs the other three key elements
of
LaRouche's Four Cardinal Laws. Which is a credit system;
investment in major infrastructure projects; and a revival of
the
most advanced scientific programs, including a major return to
space and the work internationally to finally achieve the full
breakthrough on fusion. All of these things are on the table,
but again, there are no guarantees, there's nothing that's
even
remotely certain about what's going to come next. We can
breathe
a little easier because danger of war with Russia, with China
is
greatly reduced; and there's a lot of potentiality. There's a
lot of the kind of transition from Jimmy Carter to Ronald
Reagan
in the air as a potential; but none of it is fully realized
yet.
So, people are going to have to realize this is a moment of
great
opportunity. It's going to be an outpouring of the population
under the right kind of leadership, directed at the right
policies, that can really seize the opportunity. If we wait
until January of February of next year, who knows what kind of
sabotage operations are going to be run?

You can go on Craig's List and find George Soros front
groups, like MoveOn.org and blacklivesmatter.org, offering
\$1500
a week for people to run around like idiots, protesting
against
the outcome of the election. There's a great deal of

uncertainty,
in terms of what's going on, at the same time that there's
great
opportunity. We've got to make sure that we take the lead in
seizing the moment.

ROSS: Great! Thanks! In terms of the long-term outlook of
where
we're going to go, what our policy should be, a major aspect
of
this goes beyond legislation that affects us only here on
Earth.

A major component, in fact the fourth component of the Four
Laws
of Mr. LaRouche, the last one being the fusion driver crash
program, is connected with our existence beyond the planet,
also
out in space. Ben wrote an article that's going to be in the
upcoming issue of the *Hamiltonian* about what a U.S. space
policy ought to be, and about the really long-term goals that
we
have to have, and why this is important and essential. So,
could
you tell us about that, Ben?

BENJAMIN DENISTON: Gladly! As viewers are aware, this
has
been an ongoing subject of discussion. Mr. LaRouche, as Jason
is
saying, has put a major, major focus on, as a critical part of
the needed recovery program and the future of mankind. In this
article we tried to elevate people's thinking about space,
especially in the context of so many years and administrations
and decades of just zero-growth policies.

One thing that's being discussed now, which is
interesting
and useful, is how much NASA has been hijacked for this global

warming crap. A lot of NASA's budget has been redirected to "Earth sciences." Not all Earth sciences are bad. There's a lot of interesting science to learn about the Earth. But Earth sciences is often a front to push this fraud of some man-made global warming crisis. So, there's some discussion about NASA being redirected away from wasting their time on this phony, phony, fake crisis, which is not something we need to be concerned about, and redirecting back to exploration. Surprise, surprise. The Moon has come back now as a central subject of the discussion. Anybody who had any sense would realize that once Obama was out, this crazy asteroid mission [The Asteroid Impact and Deflection Assessment (AIDA) mission] would likely be tossed aside. Anybody who is serious would recognize that the Moon is the next place to get back to.

As Jeff was referencing, there's a lot of discussion, a lot of openness. From our work and discussions with Mr. LaRouche, I think it's critical to really raise the level of discussion to the right basis. We can have exciting missions, we can have inspiring missions, but the question to ask is: are we going to have a program where the investments are going to be the basis for creating a whole new level of activity, that will allow us to do orders of magnitude more than we were able to do prior to that investment? Is this going to create what Mr. LaRouche had once defined as a "physical-economic platform?" Is this going to create an entirely new platform of activity, of potential – of infrastructure, of energy-flux density of technologies – which

comes together to support a qualitatively new level of potential activity for mankind?

That is the issue we want to put on the table right now.

This goes directly to the vision of Krafft Ehrlicke, the early space pioneer who worked very closely with Lyndon and Helga LaRouche in the '80s, who was one of the leading space visionaries, who had outlined in great detail the initial basis of mankind expanding to really becoming a Solar System species.

I'm going to get back to his work in a minute. Mr. LaRouche's concept of the "platform" is really critical. He introduced this,

I think it was around the year 2010, 2009, something like that.

He was coming up against a real lack of understanding of the significance of what "infrastructure" really means, in its true scientific sense. Unfortunately, this has become somewhat of a buzzword that a lot of people throw out there. "We need to rebuild our infrastructure" has become a kind of a hot campaign-trail word to use to get some support.

The real understanding of what qualitative revolutions in infrastructure systems mean for mankind's continual creative progress is not connected to the way most people use that term.

Mr. LaRouche defined the very profound and critical assessment of looking at the development of human civilization in these stages of platforms. He said, go back to thousands of years ago, when the dominant cultures were trans-oceanic maritime cultures. What you began to see, with the development of inland waterways,

inland river systems – he had put a big point on what Charlemagne was doing during his reign in central Europe in developing these canal systems and river systems – was a qualitative revolution above what had existed prior, with these

trans-oceanic civilizations: the development of these inland waterways. That defined a new platform of activity that supported

a qualitative leap in what civilization was able to accomplish.

The next leap came with the development of rail systems,

railroads, especially trans-continental railroads, typified by what Lincoln had spearheaded with the trans-continental railroad

across America. With these rail systems, with the new technologies of steam engines powering these rail systems, the higher energy-flux density of coal-powered steam engines, this enabled mankind to begin to develop the interior regions of the

continent, in completely new ways, and defined a totally new relationship of mankind, of civilization, to the environment around him. It defined a qualitative increase in mankind's "potential relative population density," as LaRouche had developed that metric for understanding the science of economic

growth. It made things that were at one point incredibly expensive or challenging or risky, become just day-to-day regular activities.

I think back to the early phases of these frontier explorations of the American Continent. You go back to the Lewis

and Clark Expeditions, where to travel from the east coast across

the entire mainland of the continent to the west coast required

someone like the leading skilled frontiersmen, and a very dangerous, very challenging mission, which was a very brave undertaking for a handful of people to actually be able to accomplish that. Some decades later, with the rail system, with the infrastructure of this railroad platform, any family could do this. With your young children, you could hop on the rail line and get across the country. Any entrepreneur could come out and take advantage of the development of new territories that were completely inaccessible before. It was a complete transformation in our most fundamental ability to exist on the planet in these different territories.

Now what does this have to do with space? This is how we should be thinking about space exploration, space development—things that we view today as incredibly expensive, difficult, dangerous missions. We should be thinking now what kind of investments can we make to ensure that those then become regular, day-to-day even, activities that we can support very easily. What will it take to create a Solar System physical-economic platform that will enable mankind to do much more, much easier, than we can today? That's the metric we want to set. That's the measuring rod we want to utilize, to determine what kind of space program, what kind of policy we need today.

In breaking this down, this might not include everything, but in some of our work in the Basement with our discussions on this subject, I think we can really, very usefully look at three

categories of activity – three categories of infrastructure and technologies – which define the basis, you could say the pillars, of a Solar System platform, of an ability to qualitatively expand mankind's ability to access the Solar System in completely new ways, to make things we currently view as singular flagship missions, [into] just regular, easy activities that we can do, orders of magnitude more of than we can now.

What we want to look at are these three categories of activity:

- (1) Access to space. What's our ability to get from Earth's surface up into Earth orbit? Initial basic access to space.
- (2) Travelling in space. Getting around the Solar System. Getting from one planetary body to the next.
- (3) Developing resources. Developing the capabilities to utilize the resources available to us throughout the Solar System, not having to take everything with us everywhere we go, but be able to develop the wealth that's available out there; to utilize it on site and transport it around, even bringing stuff back to Earth that we can't necessarily get from Earth.

If you look at these three pillars, these three categories together, and if you make qualitative breakthroughs in each of these together, this really comes together to define a new platform of activity, a new standard that will enable the kind of leap that will transition us from viewing space as a Lewis and

Clark style expedition, to a trans-continental railroad style relationship to the Solar System.

I just want to take a couple minutes and go through just some sense of what areas we can see breakthroughs in each of these categories. Go to the first slide we have displayed. [Fig.

1] It has been said that getting from Earth's surface to low Earth orbit, is half-way to anywhere in the Solar System. In a certain sense that's very true. If you have a sense of the scales, that might sound very, very strange, because, just in terms of distance, low Earth orbit [begins] about 160 km, about 100 miles, up above your head. If you want to travel to the Moon, you're talking about hundreds of thousands of miles. If you want to travel to another planet, you're talking about millions of miles.

It's a little funny to think that the first 100 miles, compared to hundreds of thousands or millions, is actually half of the trip. But if you look at the energy requirements and what it takes to actually start from just being on the Earth's surface and getting into orbit, that is the case. It is a tremendous amount of energy requirement to get from Earth's surface up into Earth orbit.

The graphic here displays this, in terms of travel from Earth's surface to different planetary bodies, measured in the standard terms used for Solar System travel, which is your change in speed. To get into Earth orbit requires not just going up 100

miles, but actually changing your speed, from your current velocity sitting here on the Earth, to something that will allow you to stay in orbit. If you want to change orbits, or travel around, you can measure that, in terms of changes in velocity. So that happens to be the metric here; but you can see the lowest dark blue bar on each of these graphics shows that literally far more than half of the requirement is just getting from Earth's surface to Earth orbit.

ROSS: So, this is half of the speed that you're getting; this doesn't mean half of the energy, or half of the fuel, or anything like that.

DENISTON: Yeah. Once you start to include that, it would be even more energy requirements; because you've got to lift your fuel that you're going to use for the different travels into orbit with you. It definitely gets a little more detailed if you want to get into it, but this is literally the change in speed requirements to get into Earth orbit and then to leave Earth orbit is very significant.

So, there's improvements being made in rocket systems to get up more efficiently, but there are new technologies that are just sitting there on the horizon; they've been sitting there for decades, frankly, that would dramatically lower the cost, lower the requirements, and the point is, dramatically increase the accessibility of space to mankind. One technology that has been

discussed for a long time is space planes. Here in the graphic you can see a relatively recent article covering studies in China on interest in China to develop what some people call single-stage-to-orbit space planes. So, you can get on a plane on a runway – it's probably going to be a little bit longer than your standard runway for airplane travel – and you can ride a single space plane from the runway all the way up into Earth orbit. A lot of this depends upon much more advanced engine designs that can utilize the oxygen in the atmosphere at higher speeds and at higher altitudes to continue to provide thrust. But these things could dramatically lower the cost, the energy requirements of getting people and payloads up into Earth orbit; far more than a lot of the discussion about these reusable rockets and some of the developments going on in improving rocket systems to get from Earth's surface into Earth orbit.

ROSS: This is a technology that was in LaRouche's "Woman on Mars" video from the 1980s, right? It talked about beginning with an airplane, and then turning into a rocket. The big benefit being that you can use the oxygen in the atmosphere instead of carrying it with you, is that right? Is that what makes this more effective?

DENISTON: Yeah, absolutely. These rocket systems have to carry the oxygen as part of the rocket to combust to provide the thrust. These are more innovative engine designs – air-breathing engines that can use the oxygen in the

atmosphere.

As you said, this has been researched in the United States with different scramjet designs. Yeah, Mr. LaRouche featured some of this, which he had developed I think in some close discussion with some Italian colleagues at the time in his collaboration with the Fusion Energy Foundation; and had made it a major part of his "Woman on Mars" mission.

But this is being developed; this is live. Again, you're seeing clear interest in China; there's interest in the United States; there's a company in the United Kingdom that's developing very interesting engine designs that can utilize these capabilities. If you want to take it a step further, another thing that's been discussed is using vacuum tube maglev technologies to launch from Earth orbit into space. This might be a little more frontier and not quite as around the corner as these space planes; but this is the kind of stuff that we should be thinking about. Again, the point is, completely revolutionizing mankind's access to low-Earth orbit and then to the Solar System. So, this is the first major hurdle. If you get some solid infrastructure developments that can enable mankind to overcome this hurdle more easily, you're creating the basis for a much broader expansion of mankind's activity.

The next pillar, the next category is travel in space. And again, this is an issue that Mr. LaRouche has been campaigning on for decades. Space travel requires nuclear reactions;

chemical

fuel just doesn't have the energy density to provide quick and efficient access to the Solar System. We can get to the Moon; that's OK. It probably would be nice to get there a little bit

quicker, but that's our next door neighbor in terms of the Solar

System. If you want to get to Mars, you want to get around to other places in the Solar System, you've got to get to nuclear reactions. The heart of this is the fact that the energy density, the energy per mass of nuclear reactions is, on average,

on the order of a million times greater than the energy per mass

in chemical reactions; even as broad categories, setting aside the particular fuel you use in either case.

A million times is just a big number, but for one quick

comparison, you take the fuel used for the Space Shuttle launch

– those two solid rocket boosters on either side, the large tank

in the middle filled with liquid fuel. You take the weight of all that fuel together, some of the most advanced chemical reactions we have for fuel for space launch; how much weight of

nuclear fuel would it take to contain the same amount of energy?

You're talking about 10 pounds! One suitcase full of nuclear fuel contains the same amount of energy as all three fuel tanks

of the Space Shuttle. To be fair, you couldn't necessarily use

that fuel the same way to launch the Space Shuttle; you have to

have systems that can actually combust it and get thrust out of

it. It's not just the energy content as the only issue, but that is the defining characteristic that makes nuclear reactions key to getting around the Solar System; enabling things like travelling at constant acceleration. Instead of just initially firing your thruster and basically floating on an orbit to get to different planetary bodies – which is what's often proposed for getting people to Mars; which would take on the order of six, seven, eight months to do. If you had nuclear reactions – especially fusion reactions – you can be accelerating for half the trip, and decelerating the second half of the trip; you can cut that time down to weeks or even days.

We were all excited that New Horizons got to Pluto. Unfortunately, it didn't have the fuel in it and the engines to slow down when it got there; which is too bad, because it spent ten years getting there, and even just passing by in the course of a couple of weeks, found amazing things. Imagine if it actually got to stop and stay? If you had nuclear reactions, that the type of stuff you could be doing. If you had one-gravity acceleration, so you're constantly accelerating, providing the thrust that creates the equivalent of one Earth gravity for the crew on the space ship, it would literally take 16 days to get to Pluto. Compared to New Horizons taking ten years to get there; that's when the orbits are closest, but maybe a few more days in sub-optimal conditions.

You're talking about a complete revolution in our ability to

efficiently get around the Solar System; travel to different planetary bodies; visit multiple locations. If you want to send

people to Mars, this is the way to do it. If you want to send people out to other places, this is the way to do it. Even robotic missions; you want to get around and do way more exploration. There's so much we don't know about all these planets, about their moons; there's just so much to figure out.

These are the kinds of systems that are going to create vast improvements in our ability to do it.

And again, the third category is developing the resources in space; developing the ability to utilize what's available to us

on the Moon, on Mars, on different asteroids. This is something

we don't really do at all, yet. So, you have to bring basically

everything with you through that very costly energy-intensive first hurdle of getting from Earth's surface up into Earth orbit,

through travelling the vast distances of space. This is just this very early pioneer style mode of activity. Whereas, if

we're going to be serious about this, we need to develop the capabilities to utilize the resources that are there; and

eventually look to serious industrialization and development of

advanced systems out in space, on-site at different planetary bodies. One critical driver to this whole thing that we've put a

major focus on is the development of helium-3 from the Moon.

Helium-3 being an absolutely unique, excellent fusion fuel; which

is basically absent on Earth, but relatively abundant all over the lunar surface, and could be an excellent fuel for fusion propulsion in space and also to provide electricity energy

back

here on Earth. There's been years of serious study and designs

and investigations of how to go to the Moon, develop the systems

to process the regala[ph], extract the helium-3; and initiate real industrial-style processes; developments on the lunar surface. That's just one example. You want to get oxygen, hydrogen, metals; asteroids are also potentially very useful places to develop the resources. So, as a third category, the general idea of developing advanced capabilities to utilize and

create what we need in different regions of the Solar System.

If you put this together and look at these things synergistically as integrated technologies, infrastructure systems, levels of energy flux density; as a whole they define for mankind a completely different relationship to the Solar System. The question is, are we making investments that are bringing us to that level? Can we say that the investments we're

going to make in this next administration are going to be taking

mankind in that direction, to be able to support these qualitatively higher levels of activity to the point where we can

honestly look back in a couple of generations and see the space

activity going on now as equivalent to Lewis and Clark style explorations of the West; and have mankind have the capabilities

to regularly visit many planetary bodies and do all we want around the Solar System? That's the vision that we need.

We were talking about this with Mr. LaRouche earlier today,

and he again said, "Your starting point is Krafft Ehrlicke."

And

Krafft Ehrlicke's industrialization of the Moon really I think

is

the critical driver program that can get a lot of this going.

As

I said, we have helium-3 on the Moon; that puts fusion directly

right there on the table. You're talking about developing industrial capabilities and mining capabilities on the Moon.

If

you're serious about doing this, you want to increase our access

to space from the Earth's surface. So, it is excellent that we're seeing a lot of discussion about the Moon coming on the

table again; but I think the issue is, are we going to pursue this Krafft Ehrlicke vision for a real industrial development?

Although he might have used different terms in discussing it, he

had exactly the same conception that Mr. LaRouche has: That this

is the basis for mankind's much broader expanse. Really the essential nature of the type of qualitative changes that mankind

goes through in his natural growth and development as a very unique species on this Earth and hopefully tomorrow in the Solar

System.

As Jason mentioned, some of this is discussed in an article

that's going to be released in the next issue of the

Hamiltonian. This is an ongoing subject of discussion, but

with the openness now, I really think it's critical we set the level of discussion on that basis.

ROSS: Mhmm; that's aiming pretty high, that's good.

I

think that's a really apt description that you got about

comparing Lewis and Clark. It used to be a really difficult

thing to cross the continent; now it isn't. Or think about

the
Silk Road. The ancient Silk Road. If you're trying to develop
that region of the planet with camel caravans, and you contrast
that with what China is able to do now with building rail
networks and helping build them and road networks in these
neighboring countries; you totally transform the relationship
to
that area. The old development of human settlements along
coasts, along oceans or along rivers; and then by the chemical
revolution, by the ability to have steam power – also canals
earlier, but still connected to water; but with steam power,
it
made it possible to open up the interior of the continents.
And
with the potential for nuclear power, then the Solar System
becomes something that's accessible to us in a meaningful or
more
regular way than an exotic, years-long, life-threatening trip.
The other aspect, which you talked about is, if you
look at
what's going on with the New Paradigm in the world; what
China's
doing, with the way things are being reshaped politically also
around Russia. And then you look at the scientific
advancements
that are being made, where China's got a very top-line in the
world super-conducting tokamak for fusion research. The major
breakthroughs in terms of lunar exploration – that's China
right
now; China's going to be landing on the far side of the Moon;
China had the first soft landing on the Moon in decades. This
is
really a potential. With their far side of the Moon landing,
China will be able to take the first photographs of our
universe

in the very low radio range; it's never been done before. We'll have access to a whole new sense of sight about the universe around us.

So, I think it's very exciting. It's definitely much more thrilling than most of the discussion that takes place about this policy or that policy, when you think big like that.

DENISTON: Mr. LaRouche's platform concept is so key. People just don't have the idea of this type of qualitative leaps that are natural for mankind. People are so accustomed at this point to just slow, incremental progress if there's any progress at all. It's going to be a fight to get people to think on this level again.

ROSS: Yes! So much of what is considered to be progressive or useful is only nudging people toward being better savers or something; compared to the kinds of huge changes that are going to be needed. I think that's a very good image that we've given people. Let's end it with that. I think the thing to take from this also is that we have got a lot that we need to do; a lot of policies to put into place; and a wide open opportunity to make it happen right now. Including, as Jeff was emphasizing, Glass-Steagall is absolutely doable during this session of Congress; even before the inauguration of the next President and the next Congress in January. This is something we can do

right

now, next week, in this period.

The ability to understand this concept of the platforms, of the history of economic development of the United States, a real

major aspect of economic science, comes through studying Alexander Hamilton. So, if you have not been working through Alexander Hamilton's reports, I urge you to get in touch with

—

if you're near one of our offices, one of our locations, to join

us for these readings. Get a copy of these reports yourself.

The book, *Alexander Hamilton's Vision* contains all four of the reports, along with Mr. LaRouche's Four New Laws to Save the USA

Now. And you don't have to get into a fistfight at a Walmart parking lot to pick it up, either.

Let's end it with that. Please sign up through our website

if you haven't already, to find out how to get involved with us.

Get our daily email, join us via the action center; let's be in

touch, and let's make this happen right now. There is nothing to

wait for; the situation is open. So, thank you for joining us;

thank you to Ben and Jeff. Thank you for all the work that you

have done and that you will do in the period immediately ahead.

Bush ' og Obamas krigsforbrydelser afsløret – Trump bør erklære sig enig

Leder fra LaRouchePAC, 22. november, 2016 – Den følgende erklæring fra den republikanske senator Richard H. Black, Virginias Senat, kom som respons til en advarsel fra kongresmedlem Ted Lieu (D-CA) om, at USA's støtte til og samarbejde med Saudi-Arabien i den kriminelle krig mod Yemen udsatte amerikansk militærpersonale for en risiko for at blive retsforfulgt for krigsforbrydelser. Senator Black er tidligere chef for Afdeling for Kriminallov ved Pentagons militære strafferet.

»Jeg er enig i kongresmedlem Lieus juridiske analyse. Jeg mener imidlertid, at denne sags mere praktiske aspekt er den juridiske afsløring af vore mest højtplacerede embedsfolk, der styrede vore militærfolks handlinger. Ifølge den præcedens, der blev sat af den Amerikanske Krigsforbryderdomstol i sagen mod den japanske general [Tomoyuki] Yamashita efter Anden Verdenskrig, kan den øverstkommanderende retsforfølges for generelle, kriminelle handlinger, begået af den øverstkommanderendes underordnede. Dette gælder for handlinger, som han kendte til, eller burde have kendt til.

Amerika har i vid udstrækning ladet hånt om internationale normer for opførsel i sine aggressionskrige imod Serbien, Irak, Libyen, Syrien og nu Yemen. Visse handlinger fremstår som forbrydelser iht. international sædvanelov – såsom vores afvisning af at acceptere oberst Gaddafis overgivelse, da han tilbød at forlade Libyen. USA, Storbritannien og Frankrig skal have ført rådslagning, før de besluttede at ignorere hans

tilbud om at abdicere, og fremmede i stedet mordet på ham.

Ved at lade hånt om fastlagte normer for opførsel i krigstid har USA i alvorlig grad undermineret sin moralske autoritet og formindsket sin magt over hele planeten. Alt imens jeg er tilhænger af et robust forsvar, så opnår vi intet ved at udkæmpe krige for at fremme globalisering – især ikke, når sådanne krige krænker Lov om Krig på Land.«

Præsident Donald Trump indikerer i stigende grad, at han er enig. Hans udnævnelse af general Michael Flynn (pens.) er en sådan indikation – general Flynn advarede som bekendt, da han var chef for Forsvarets Efterretningstjeneste, Obama om, at hans tvivlsomme eventyr i Syrien, og også i Libyen, støttede etableringen af et »kalifat«, bestående af de mest ekstreme, saudiskstøttede, islamiske terrorister. General Flynn latterliggjorde også Obamas massive program for dronemord, der er så frydefuldt for dræber-præsidenten, som rent militært værende værre end unyttigt, idet hvert eneste drab »blot gjorde dem til martyrer og blot skabte en ny årsag til at bekæmpe os endnu hårdere«. Ligesom Trump er general Flynn fortaler for at arbejde sammen med Rusland for at forsvare den syriske stat og verden imod terrorister.

Mandag mødtes Trump også med kongresmedlem Tulsi Gabbard (D-HI), med indikationer om, at hun kommer i betragtning som USA's ambassadør til FN. Gabbard, der er veteran fra Irakkrigen, har været en offentlig kritiker af Obamas evindelige krige og hans fiasko i bekæmpelse af terrorisme, til fordel for »regimeskift« imod sekulære regeringer. Sæt dette i modsætning til Obamas FN-ambassadør Samantha Power, der har tilsluttet sig de brølende dinosaurer ved i dag i FN at levere en tirade om, at hun ville »stille for retten« de syriske øverstbefalende, der har anført kontraterror-operationerne i deres land.

Verden befinder sig i en revolutionerende overgangsperiode. De europæiske ledere, der fulgte Obama og briternes diktater om

at gennemføre sanktioner mod Rusland og forberede til krig, falder som fluer. Valget af François Fillon, en pro-russisk kandidat, i det franske Republikanske Partis primærvalg i denne uge, følger i kølvandet på valget af pro-russiske præsidenter i Bulgarien og Moldova i sidste uge. Samtidig hænger de europæiske banker, med Deutsche Bank og Royal Bank of Scotland i spidsen, i en tynd tråd og kunne bringe hele det vestlige banksystem til fald, hvad dag, det skal være – med mindre USA's Kongres kommer til fornuft og gennemfører Glass-Steagall nu, uden at vente til den nye, amerikanske regering tiltræder i januar.

Endnu mere afgørende er kampen for at genoprette kreativ tænkning i de vestlige nationer, efter årtiers intellektuel gift fra Hollywoods og rock-narko-sex-modkulturens vold og perversion. For tre år siden, på 50-års dagen for mordet på John F. Kennedy, præsenterede Schiller Instituttet, stiftet af Lyndon og Helga LaRouche, en mindekoncert for JFK med en opførelse af Mozarts Rekviem-messe i D-mol i Washington-området, som efterfulgtes af en gentagelse af koncerten i Holy Cross katedralen i Boston, hvor, 50 år tidligere, Richard Cardinal Cushing holdt en mindehøjtidelighed for JFK med en højtidelig pavemesse, missa solemnis rekviem, hvor det samme, intense udtryk for klassisk skønhed var blevet præsenteret og fulgt på fjernsyn i hele verden. Det er netop skønhedens identifikation med sandhed, der er gået tabt i Vesten, og som må genoprettes for at bringe verden sammen for fred gennem fælles og samarbejdende udvikling.

Foto: Præsident Obama og førstedame Michelle Obama i Saudi-Arabien, 27. januar, 2015.

Succesfuld Yemen - demonstration i Stockholm med Schiller Instituttet

Schiller Instituttet var en af talerne ved en demonstration for at stoppe den hæslige krig imod Yemen, i en forenet front med en gruppe Yemen-aktivister og andre svenske organisationer fra venstrefløjen og fredsbevægelsen. Demonstrationens hovedtema var »Stop aggressionskrigen mod Yemen« og også »Stop hungersnøden i Yemen – Løft blokaden nu!«, »Ingen svenske våben til Yemens slagtere«, »Støtte til Saudi-Arabien er støtte til terrorisme«, »Anerkend Yemens nye regering!« og »Genopbyg Yemen!« Demonstrationen fandt sted uden for det svenske parlament, Riksdag, den 10. nov., 2016, dagen efter, at Stockholm blev lammet af en snestorm, med 30 cm snefald på én dag, hvilket er det største snefald i november i 100 år. Aktivisterne holdt ud og demonstrerede i fire timer, med bunkerne af sne, der hobede sig op ved vores demonstration, som eksotisk baggrund for fotografierne af demonstrationen.

Hovedparten bestod af 16 informationsborde med billeder fra ødelæggelsen, som saudierne bombardement og det forfærdeligt hungersnødræmte folk har forårsaget, men også billeder af de hårdt ramte yemenitters 2 mio. mennesker store demonstration i hovedstaden Sana'a. Der blev uddelt flyvesedler og holdt taler på både arabisk og svensk. Blandt de ti talere tog Hussein Askary og Ulf Sandmark, begge fra Schiller Instituttet, mikrofonen. Hussein holdt en bevægende tale om, hvorfor han demonstrerede. Han brugte et fiktivt eksempel, med en ung, yemenitisk pige ved navn Amal (Håb). Hun kunne om tyve år være udenrigsminister i Yemen og møde en svensk diplomat ved en fredskonference. Hussein spurgte, hvad hun ville sige om Sverige om 20 år, afhængigt af, hvad svenskerne gør i dag?

Hvad der var meget vigtigt i denne demonstration var, at den

kunne afholdes sammen med en organisation for et venstrebladet, to organisationer for solidaritet med Syrien, en menneskerettighedsgruppe for læger og en svensk fredsorganisation.

To gange blev parlamentarikerne inviteret til demonstrationen, men ingen dukkede op. Men de kender med sikkerhed til den. Demonstrationen fandt sted fra daggry og til ud på natten, hvor fakler oplyste stedet på en meget dramatisk måde. En ny række taler blev holdt, og da demonstrationen skulle til at slutte, tog yemenitterne mikrofonen og holdt den ene tale efter den anden. Nationalsangen blev atter spillet, så vel som også yemenitiske sange. Sluttelig begyndte vi at danse de yemenitiske danse i sneen og brugte faklerne i stedet for de traditionelle yemenitiske knive.

Mange flyveblade blev uddelt, og folk stoppede hele dagen for at se skiltene og diskutere. Flere kontakter, der var blevet mobiliseret over de social medier, dukkede op.

Dokumentation:

Saudisk folkemord i Yemen truer 7 mio. mennesker med sultedøden

5. nov., 2016 – Ifølge saudisk tankegang er krigen i Yemen udelukkende houthiernes og den tidligere yemenitiske præsident Ali Abdullah Salehs ansvar, for at have nægtet at acceptere den »legitime« regering af Abd Rabbuh Mansur Hadi, der i øjeblikket er i eksil i Saudi-Arabien. Faktisk skriver en vis dr. Muhammad Yehya al-Faal, i en Goebbels-lignende klumme i *Saudi Gazette*: »Det [saudiske] Kongedømme og dets allierede, der danner koalitionen, elsker det yemenitiske folk og Yemen og har aldrig ønsket denne krig.«

Det, som saudisk »kærlighed« til Yemen betyder for det

yemenitiske folk, blev klart forklaret den forgangne uge af folk fra FN's nødhjælpsprogram og FN's Fødevarerhjælp, som rapporterede, at 7,1 mio. yemenitter trues af hungersnød. »Yemen er kun ét skridt fra hungersnød«, sagde FN's nødhjælpschef Stephen O'Brien tidligere på ugen, rapporterer *VICE News*. Firs procent af Yemen har i øjeblikket behov for humanitærhjælp, og 19 af landets 22 distrikter har nået et kriseniveau af manglende sikkerhed for fødevarerforsyningen, iflg. FN's Fødevarerhjælp. På grund af lukning af lufthavnen i hovedstaden Sana'a, den saudiskledede koalitions blokade af grænserne og gentagne bombninger af gårde, brønde og landbruget, er forsyningerne af fødevarer svundet ind.

»Fejlnærede børn overstiger vore centres kapacitet«, sagde George Khoury, direktør for FN's afdeling for koordinering af humanitære anliggender i Yemen, til *VICE News*. »Alt imens de fjendtlige handlinger er én faktor i dødsfaldene og drabene, så er den største faktor ikke krig i Yemen. Folk dør i stilhed hver dag, pga. fejlernæring.«

Fejlnæring er i færd med at gøre befolkningen mere sårbar over for sygdomme, i et land, hvor sundhedsvæsenet, som det var, stort set er kollapsede. Verdenssundhedsorganisationen mener, der er flere end 1.400 tilfælde af kolera i landet, siden et udbrud blev erklæret for tre uger siden. »Hvis det internationale samfund ikke griber ind nu, kunne vi stå med en stor, stor humanitær katastrofe«, sagde Khoury. »Den udfolder sig allerede her i Yemen.«

Info/historie:

Saudi Arabien lancerer massiv terrorbombardement af Yemen

Rapport fra LaRouchePAC, 26. marts, 2015.

Arven fra Bush-Obama slår til igen. Saudi-Arabien lancerer terrorbombardement imod det yemenitiske folk.

Et desperat Saudi-Arabien og allierede, der iflg. rapporter modtager logistisk støtte og efterretningsstøtte fra USA, lancerede et massivt luftbombardement af Yemens hovedstad, Sana'a, samt flere andre byer. Dusinvis af borgere og soldater er blevet dræbt. De 100 sortier af »Operation Firmness Storm« skete som reaktion på den massive sejr fra de nationale styrker under ledelse af Al-Houthis og deres Ansarullah bevæbnede grupper side, som det i løbet af få dage lykkedes at overtage landets sydlige del. De havde overtaget hovedstaden Sana'a i september, 2014.

Saudierne og deres allierede har udbredt løgne, der går ud på, at det, Ansarullah gjorde, var et »shi'a kup« imod præsident Abedrabbo Mansour Hadis legitime regering. Begge påstande er det pure løgn. Al-Houthier, der er Zeidi-shi'aer, reagerede sidste juni som en national styrke for at forene folket imod en korrump regering og Saudi-fabrikeret, politisk aftale, der holdt landet splittet og korrruptionen i live. Houthierne støttes af ungdommen fra revolution af 2011 (og som ikke er shi'aer), af de tidligere væbnede styrker, der stadig er loyale over for den tidligere præsident Ali Abdullah Saleh (der ikke er shi'aer), af mange politiske partier (socialistiske og nationalistiske, der ikke er shi'aer), af mange sunni-stammer (der ikke er shi'aer) og af en stor gruppering af de sydyemenitiske »separatist«-bevægelser (der ikke er shi'aer). I løbet af få måneder lykkedes det Al-Houthierne og deres allierede at rense store dele af landet for al-Qaeda-terrorister, hvilket det ikke er lykkedes USA og dets allierede at gøre i løbet af mere end 10 år. De havde i de seneste dage truet med at fjerne al-Qaeda og ISIS totalt fra Sydyemen. De havde lanceret en national dialog mellem alle

de ovenfor nævnte parter for at danne en national regering og reformere forfatningen.

Saudi-Arabien og de andre Golfstater, i samarbejde med Obama-administrationen og briterne, forsøgte igen at splitte nationen i sidste måned, hvor de trak deres ambassader ud af Sana'a og flyttede dem til Aden, hvor Hadi var flygtet til fra husarrest og hævdede at repræsentere en legitim regering. Hadis embedsperiode som præsident sluttede i februar 2014 og blev forlænget for et år, og han kan således ikke hævde at være præsident længere.

Nu, hvor Ansarullah og deres allierede har overtaget Aden den 25. marts, trådte saudierne til for at ødelægge den yemenitiske nation og fjerne ethvert håb om en national dialog. Et republikansk Yemen, med en religiøst tolerant kultur, har været Wahhabi al-Sauds værste mareridt, da de er forbundet af lange grænser og af historiske kontakter ind i Saudi-Arabien.

Det, der gjorde tingene mere komplicerede, var den iranske skjulte og åbenlyse støtte til Al-Houthierne, hvilket bekræftede for dem, der var udsat for den saudiske propaganda, at Al-Houthier var iranske/shi'itiske agenter. Saudierne og Golfstaterne har lagt pres på Egypten om at støtte anti-Houthi-kampagnen, idet de har brugt Egyptens bekymring over passagen til den vitale Suezkanal fra Yemens Bab el-Mandib-stræde, når houthierne når frem til Taaz i det sydvestlige Yemen, hvilket de gjorde sidste tirsdag, den 24. marts. Uden en international og regional, egyptisk/iransk diplomatisk intervention, vil ikke alene Yemen, men hele den Arabiske Halvø stå i flammer. Shi'a-minoriteter i Saudi-Arabien og Bahrain kan mobiliseres til at destabilisere saudierne. Iran, den største såkaldte shi'a-magt i området, har været låst fast i diplomatiske forhandlinger med USA over atomprogrammet og ophævelse af sanktionerne. Saudierne har regnet med, at iranerne ikke ville intervenere direkte for ikke at sabotere deres chancer for succesrige forhandlinger før deadline den

31. marts. Dette kan vise sig at være en alvorlig fejlregning.

Supplerende materiale:

Erklæring fra Sana'a.

Saudi-Arabiens angreb på det yemenitiske folk truer BRIKS-planen for verdensfred.

Det, der skete i de tidlige morgentimer den 26. marts 2015, kun to dage før det planlagte Arabiske Topmøde i Sharm el-Sheik (Egypten), var en systematisk terrorhandling og en aggression imod det yemenitiske folk under mørkets vinger, der dræbte og lemlæstede ubevæbnede mennesker, kvinder, børn og ældre. Dette angreb støttes af en international alliance, der er hysterisk pga. kollapset af dets imperialistiske verdensorden, der er baseret på at suge blodet ud af, og udplyndre, andre nationers resurser, og på krænkelser af deres rettigheder.

Denne terrorhandling afslører tydeligvis en plan for systematiske, internationale krænkelser af menneskerettighederne hos folket på yemenitisk jord, og for udenlandske kræfters indgriben i en suveræn og fri nations anliggender. Forudgående fandt der mistænkelige og illegale træk sted i de internationale magtkorridorer for at beskytte ISIS og al-Qaeda og deres partnere. Denne operation »Firmness Storm« er den seneste af denne alliances konspiratoriske handlinger imod verdens fredssøgende nationer.

Det afslører klart falskheden i den såkaldte Riyadh-dialog, hvor der ikke er basis for dialog, og som endelig tog masken af gennem denne overlagte aggression for at føje den til de

andre sår, der er tildelt det yemenitiske folk gennem deres forudgående planer. Disse allierede dækker over det faktum, at de er skaberne af terrorisme, og deres handlinger i dag føjer sig til den lange liste af saudiske forbrydelser, ikke blot som finansierer af terrorisme, men i realiteten som dem, der har patentet på terrorisme.

Dette kræver, at dette system opløses én gang for alle, for at skåne verden for dets ondskab. En kraftig fordømmelse må rettes mod dem, der støtter denne aggression, der tilsigter at holde dette system i live. Denne handling nedbryder alle saudiske påstande om, at Kongedømmet og dets allierede er dem, der bygger fred i verden. Dette er ikke blot en trussel mod områdets sikkerhed, men også mod BRIKS-systemet, fordi det vil slå bremserne i for Silkevejsprojektet ved porten til Yemen.

Barmhjertighed for martyrernes sjæle og heling til de sårede!

Hilsener til de modige kæmpere og modstandskræfter i Yemen og i hele verden!

En varm velkomst til de børn, der endnu ikke er født!

Jeg overgiver jer og mig selv i Allahs hænder.

26. marts, 2015.

Fouad al-Ghaffari.

Fouad al-Ghaffari er en tidligere diplomat, tidligere leder af kontoret for Ministeren for Menneskerettigheder 2012-2014, stifter af Gedar (en organisation for menneskerettigheder og civile samfundsinteresser). Han er også medunderskriver af Schiller Instituttets Appel for USA's og Europas tilslutning til BRIKS.

Bashar al-Assad: Trump kunne blive Syriens naturlige allierede, hvis han gør alvor af sit løfte om at nedkæmpe terrorisme

16. nov., 2016 – Den syriske præsident Bashar al-Assad sagde i går i et interview til Portugals RTP statslige Tv-station, at USA's nyvalgte præsident Donald Trump vil blive en »naturlig allieret«, hvis han gør alvor af sit løfte om at nedkæmpe »terrorister«, iflg. en iransk Tv-nyhedsrapportering samme dag, som rapporterede om Assad-interviewet.

Assad uddybede: »Vi kan ikke sige noget om, hvad han vil gøre, men hvis ... han vil bekæmpe terroristerne, vil vi selvfølgelig blive allierede, en naturlig allieret i denne henseende med russerne, med iranerne og med mange andre lande.«

Assad sagde, at han bød Trumps kampagneløfte velkomment, om, at USA skulle fokusere mere på at bekæmpe Daesh (ISIS) terrorgruppen. Selv om Trumps kampagneløfte var lovende, spurgte Assad: »Kan han levere? Hvad med de udlignende kræfter i administrationen og massenyhedsmedierne, der var imod ham? Hvordan kan han håndtere dette?«

Assad tilføjede: »Det er derfor, vi er meget forsigtige med at vurdere ham, især, da han ikke tidligere har haft en politisk position.«

Nyheden rapporterede ligeledes, at, i et interview i marts måned, sagde Trump, at USA's »fremgangsmåde med at bekæmpe Assad og Daesh samtidigt var vanvid, idioti. Man kan ikke

bekæmpe to mennesker, de bekæmper hinanden indbyrdes, og bekæmpe dem samtidigt. Man må vælge den ene eller den anden«.

Foto: Syriens præsident, Bashar al-Assad.

Trump skal efter sigende overveje en genoplivelse af Kerry/Lavrov-aftalen om Syrien

16. nov., 2016 – *Washington Times* rapporterede i går, at den nyvalgte præsident Donald Trump overvejer at genoplive planen om fælles militære operationer med Rusland imod al-Nusra-terrorgruppen. Udenrigsministrene for USA og Rusland, hhv. John Kerry og Sergej Lavrov, havde udarbejdet aftalen sidste september efter måneders forhandling, men den blev næsten omgående saboteret af forsvarsminister Ash Carters Pentagon med bombardementet af syriske tropper i det østlige Syrien mindre end en uge efter, at aftalen trådte i kraft.

Pensionerede generalløjtnant Michael Flynn, tidligere chef for Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA) og Trumps nationale toprådgiver, råder efter sigende Trump til at satse på en ny æra for amerikansk-russisk, militært samarbejde.

»Vi var klar til at gå i gang, og vi kan blive klar til at gå i gang igen«, sagde en amerikansk embedsperson fra forsvaret.

En embedsperson fra Udenrigsministeriet sagde på denne baggrund, at »Obama-planen« (i realiteten Kerry/Lavrov-

planen), der i september måned opfordrede til skabelsen af et Fælles Integrationscenter, med base i Genève og med personel bestående af russiske og amerikanske, militære embedsmænd, efter al sandsynlighed ville blive forelagt den tiltrædende administration. Udenrigsministeriet har rent faktisk mindst to gange i den forløbne uge bekræftet, at diskussioner mellem amerikanske og russiske officerer fortsat har fundet sted i Genève, på trods af selve aftalens fiasko. Embedspersonen understregede imidlertid over for *The Times*, at der ikke er nogen, der ved, om Trump og hans endnu ikke udnævnte, nationale sikkerhedsteam vil acceptere planen.

»Det er alt sammen spekulationer på nuværende tidspunkt«, sagde embedspersonen og tilføjede, at det ikke står klart, »om de vil bevare strategien, som den er, nape lidt af den, revidere den eller fuldstændig skrotte den«.

Foto: John Kerry (venstre) og Sergej Lavrov, hhv. USA's og Ruslands udenrigsminister, udarbejdede i september måned en aftale om fælles militære operationer i Syrien til bekæmpelse af terroristerne.

Trump og Putin kan, og må, knuse terrorisme i Syrien – og globalt

Leder fra LaRouchePAC, 16. november, 2016 – I kølvandet på Trumps produktive diskussioner over telefon med Vladimir Putin og Xi Jinping i denne uge, og den politiske bortgang af Obamas (og Hillarys) krigsplaner, er der intet til hinder for, at disse tre, store nationer kan samarbejde om at knuse den britisk/saudisk-sponsorerede terrormaskine internationalt, med

begyndelse i ISIS og al-Nusra i Syrien. »Der er ingen anden måde at gøre det på«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »Putin står i centrum for dette. Enhver hæmning af dette må forhindres.«

Den amerikanske befolkning er hastigt i færd med at indse, at det lange mareridt med økonomisk forfald, epidemien med narkotika og selvmord, evindelige krige og den ærefrygtindgydende trussel om atomkrig, endelig kunne være forbi. Otte år med Bush og Obama er ved at være slut. Det er stadig uklart, om Donald Trump vil lægge sin populisme til side til fordel for at gennemføre Glas-Steagall og knuse Wall Streets magt over USA's regering og økonomi – som han har lovet, han ville gøre. Det vil afhænge af, om det amerikanske folk mobiliserer sig selv til støtte for en løsning – og ikke blot en afvisning af de seneste otte års ondskab. Denne løsning ligger nu foran dem, i form af **LaRouches Fire Love**: Glass-Steagall; en genindførelse af nationalbankvirksomhed; en afslutning af monetarisme til fordel for et kreditsystem i Hamiltons tradition, til finansiering af infrastruktur inden for landbrug og industri, uddannelse og sundhedssektoren; og en genindførelse af videnskabelig udvikling, begyndende med et genoplivet NASA-rumprogram og stærkt udvidet forskning inden for fusionskraft.

I dag ankom hold af aktivister fra New York, Baltimore og Virginia til Kongressen med krav om ikke at vente til Trumps indsættelse, men derimod handle i denne 'lame duck'-overgangsperiode for at gennemføre Glass-Steagall og de Fire Love. Det Demokratiske Parti er i oprør efter de tæsk, de fik i valgene til præsidentskabet og Kongressen, men meldinger fra LaRouche-aktivister i hele landet lyder på, at mange demokrater langt om længe ser den kendsgerning i øjnene, at Obama og Hillary Clinton havde tilsluttet sig de republikanske neokonservative, der ikke tjener den amerikanske befolkning, men Wall Street og krigsmaskinen. Trumps afvisning af både Obama og de republikanske neokonservative, med samt deres krigsplaner, under sin kampagne, skabte et tilflugtssted for

demokrater, der så onskaben med Obamas drabsmaskine.

De neokonservatives »unipolære« verden – med Obamas udtryk, »vi sætter reglerne« – har beviseligt skabt USA's og dets EU-allieredes totale isolation internationalt. I Europa går valgene, efter Brexit, imod EU-diktaturet og for en genopretning af bånd til Rusland, som det ses i Bulgarien og Moldova. Tyrkiets udenrigsminister sagde i dag, at hans land føler en sådan lede over de europæiske ledere, der truer med at smide det ud af NATO eller afslår dets anmodning om optagelse i EU, at de planlægger en folkeafstemning om nationens forhold til EU – en »Tyrkxit«.

Et alternativ viser sig klart. Med sit »Nye Paradigme« centreret omkring politikken for den Nye Silkevej, rejste Xi Jinping i dag til Sydamerika, hvor Ecuador, Peru og Chile vil være vært for statsbesøg, og hvor han også vil deltage i APEC-topmødet i Peru. Ecuadors præsident Correa lovpriste Kinas rolle i at transformere hans lands fysiske økonomi i løbet af det seneste årti og beskrev det aktuelle besøg som »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«.

☒ Den samme entusiasme for et nyt paradigme ses i hele Afrika og Asien, og i stigende grad også i Øst- og Vesteuropa. Overalt grunder folk på en fremtid, hvor USA ikke længere truer med krige og undergravning gennem »farvede revolutioner«, men som i stedet går med i BRIKS, AIIB og den Nye Silkevej om opbygning af en fremtid for hele menneskeheden. Dette potentiale må realiseres, især i selve USA. Et vindue mod muligheder åbner sig for os, men det kunne være kortvarigt, og med utænkelige konsekvenser, hvis vi mislykkes.

Foto: Gipsmodellen af Frihedsstatuen (Statue of Freedom), bronzestatuen på toppen af Capitols kuppel, står i Capitols Emancipation Hall.

Efter Trumps valgsejr: Tyskland må nu gribe initiativet for Den nye Silkevej! Af Helga Zepp-LaRouche

Den »Marshallplan« på en milliard euro, som udviklingsminister Gerd Müller har foreslået, er et skridt i den rigtige retning, men slår langt fra til. Tyskland kan nu yde et enestående bidrag til det nødvendige epokeskift ved officielt at erklære, at det samarbejder med Kinas Nye Silkevej, frem for alt i genopbygningen af Mellemøsten og Afrikas industrialisering.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 14.
november 2016:
Efter Trumps valg: Skab en**

USA-Rusland alliance, gennemfør Glass/Steagall- bankopdeling

Med formand Tom Gillesberg

Ruslands premierminister Medvedev: Amerikansk-russiske relationer værre end nogensinde; ikke vores ønske

6. nov., 2016 – Den russiske premierminister Dmitry Medvedev sagde i går til Israels Kanal 2-station, at de amerikansk-russiske relationer stort set er de værste nogensinde, langt værre, end han forventede, de ville være, da Obama først blev præsident. »I kølvandet på udviklingerne i Ukraine, og som følge af bestræbelser fra den amerikanske præsident (Barack) Obamas administrations side, er disse relationer desværre sunket til det laveste niveau nogensinde, de har simpelt hen nået bunden«, sagde han, iflg. TASS. Han understregede, at de forværende relationer med USA »hverken er vores skyld eller vores ønske«. »Vi ønsker, at disse relationer skal være normale«, sagde han.

Medvedev advarede også om den fare, der består i, at tusinder af russere, der har tilsluttet sig jihadisternes rækker i Syrien, sluttelig vil vende hjem. »Disse mennesker kommer hjem fra sådanne ture som perfekte zombier. De kommer tilbage som

erfarne dræbere, terrorister«, sagde han. »Vi er totalt imod ideen om, at, efter at have kæmpet i Syrien, så vil de udløse noget tilsvarende her. Det er derfor, vores opgave består i at få dem til at blive der«, sagde han og påpegede, at tusinder af nationale russere og russiske borgere fra andre tidligere Sovjetrepublikker kæmper i terrorgruppen Islamisk Stats rækker og i andre radikale grupper.

Medvedev udtrykte også det synspunkt, at en ny politisk struktur bør fremkomme i Syrien efter krigen. »Vi ved ikke, om Bashar al-Assad eller nogen andre vil have en plads i den, eftersom det ikke er vores anliggende. Lad syrerne bestemme«, sagde han. Samtidig sagde den russiske premierminister, at Syrien må gennemføre et magtskifte på legal vis. »Der bør finde en national forsoning sted«, sagde han. »Diverse krigsførende sider må sætte sig ved det samme bord, undtagen deciderede terrorister, eftersom det er meningsløst at tale med dem. De må nedkæmpes.«

<https://www.rt.com/news/365485-russia-syria-national-security/>

Foto: Den russiske premierminister Dmitry Medvedev giver et interview fra sit hjem uden for Moskva til det israelske Kanal 2 Nyhedsprogram.

Geopolitik i Washingtons interesse – eller

politik for menneskehedens fælles mål?

Af Helga Zepp-LaRouche

5. november, 2016 – Ganske uanset, hvem, der vinder valget i USA, så må hvert eneste land i verden derefter revurdere sin egen, strategiske situation og sine egne, eksistentielle interesser, og give sin politik en ny retning. Ifald den høgeagtige Hillary Clinton vinder, bliver Tysklands udenrigspolitik umiddelbart stillet over for den udfordring, ikke at lade sig trække ind i en direkte militær konfrontation mellem USA og Rusland, som truer med at opstå ud fra Clintons erklærede Syrien-politik. Hvis Donald Trump vinder, vil terningerne atter blive kastet på ny.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og hans lettiske modpart Maris Kucinskis overværer underskrivelsen af dokumenter om bilateralt samarbejde inden for handel, transport og kultur efter deres forhandlinger i Riga, Letland, 4. nov., 2016.

**RADIO SCHILLER den 7.
november 2016:
Det vigtigste efter valget i**

USA: kampagnen for LaRouches Fire Økonomiske Love

Med formand Tom Gillesberg

FN's udsending afslører detaljer af fredsplan for Yemen

Tirsdag, 1. nov., 2016 – FN's særlige udsending for Yemen, Ismail Ould Cheikh Ahmed, fremlagde på et møde i FN's Sikkerhedsråd sin fredsplan for at afslutte konflikten i Yemen. Den forudser en ny vicepræsident for Yemen og en national samlingsregering. Den russiske regering har udtrykt sin støtte til initiativet.

»Køreplanen inkluderer en etablering af militære komiteer og sikkerhedskomiteer, der kan overvåge overgivelsen af våben og tilbagetrækningen fra Sana'a, Hodeida og Taiz«, sagde Ould Cheikh Ahmed. »De militære komiteer skal sikre afslutningen af den militære vold og overvåge borgernes og Yemens institutioners tryghed og sikkerhed.«

Blandt de foreslåede forholdsregler er »udnævnelsen af en ny vicepræsident, dannelse af en national samlingsregering til at lede overgangsperioden, tilsynet med genoptagelsen af en politisk dialog og dernæst afholdelse af valg«. Han sagde, at dette er »på linje med FN's Sikkerhedsråds 2216-resolution og

også på linje med Golfsamarbejdsrådets initiativ og udfaldet af den nationale dialog«.

»Jeg er blevet informeret om, at der blandt de yemenitiske rivaler er en tendens til at afvise køreplanen, men dette er en indikation på den yemenitiske politiske elites manglende evne til at overvinde deres uoverensstemmelser og sætte offentlighedens interesse over alt andet«, sagde han.

Den russiske ambassadør til Saudi-Arabien, Oleg Ozerov, sagde til Sputnik, at Rusland støtter forslaget.

»Rusland har lige fra begyndelsen været fortalere for, og støtter fortsat, den hurtigst mulige afslutning af fjendtlighederne og at søge en politisk løsning på konflikten« i Yemen, sagde Ozerov. Ifølge ambassadøren, så eksisterer der fredelige og politiske løsninger på denne konflikt. »Inden for sådanne løsninger støtter Rusland indsatsen fra FN's særlige udsending for Yemen, Ismail Ould Cheikh Ahmed, der arbejder meget aktivt, inklusive med Ruslands aktive støtte.«

»For at understrege vore synlige bestræbelser i denne henseende, vil jeg gerne sige, at den russiske ambassadør til Yemen, Vladimir Dedushkin, for flere dage siden, den 16. okt., ankom til Riyadh og aktivt vil medvirke til de bestræbelser, som gøres af [FN's særlige udsending] Ismail Ould Cheikh Ahmed, for at finde praktiske løsninger for at nå frem til en våbenhvile og bringe situationen fra at være en væbnet konflikt og til at være en politisk dialog på de eksisterende platforme«, sagde Ozerov.

Foto: FN's særlige udsending for Yemen, Ismail Ould Cheikh Ahmed.

Ruslands ensidige våbenstilstand i Aleppo slutter, men kun jihadisterne begyndte at bombe

4. nov., 2016 – ISIS og andre jihadi-oprørere i det østlige Aleppo accepterede eller overholdt aldrig den ensidige, 10 timer lange totale pause i kampene, der blev indledt af Rusland og sluttede kl. 19 lokal tid i Aleppo, Syrien. Våbenstilstanden blev brudt af oprørere i det østlige Aleppo fredag, omkring fire timer før våbenstilstanden sluttede, med mortér- og artilleribeskydning på den humanitære korridor, som Rusland og den syriske regering havde skabt. Ifølge Deutsche Welle nyhedstjeneste rapporterede det russiske forsvarsministerium, at to militærfolk var blevet såret af oprørernes angreb på den humanitære korridor, og iflg. Syriens nyhedsagentur blev en reporter fra en pro-regeringsbroadcaster såret i et mortérangreb, der kom fra det ISIS-besatte område i det østlige Aleppo.

Rapporter i de vestlige medier hele fredag sagde, at de humanitære korridorer var tomme, og at hverken civile i Aleppo eller kæmpere, der fik tilbudt mildhed for at opgive deres våben, brugte muligheden for at forlade kampene. Både Sputnik News og Al Masdar nyhedsagentur rapporterede imidlertid, at ISIS og al-Nusra-jihadister har en historie med at holde civile som fanger i oprørsbesatte områder og ikke giver dem lov til at undfly. ISIS og jihadisterne afviste fra begyndelsen den russiske pause i kampene. »Denne annoncering er værdiløs. Vi stoler ikke på russerne eller nogen af deres billige initiativer«, sagde Yasser al-Youssef, et politbureauemedlem af en oprørsbrigade, der opererer i byen,

rapporterede Deutsche Welle i dag.

Kl. 19 EDT, omkring seks timer efter afslutningen af våbenstilstanden, havde der ikke været nogen rapporter om hverken russiske eller syriske angreb på det østlige Aleppo.

Leder af Russisk Sikkerhedsråd fremlægger »Vision for Global Sikkerhed«

Tirsdag, 1. nov., 2016 – I et interview med Sputnik gennemgår lederen af det Russiske Sikkerhedsråd Nikolai Patrushev det, som Moskva betragter som betydelige trusler mod Ruslands sikkerhed og fremlægger en »vision for global sikkerhed« i fem trin.

✘ *»Den er enkel i sin essens og inkluderer, at international lov har forrang, at en fredelig løsning på konflikter inden for den eksisterende ramme af internationale organisationer, anført af De forenede Nationer, har forrang, at underhåndsaftaler og ensidige handlinger og blokpolitik er uantageligt, og at indblanding i suveræne staters interne anliggender er uacceptabelt«, siger Patrushev.*

Sputnik introducerer Patrushev med at sige, at det er, som at høre præsident Vladimir Putin tale: »I betragtning af Sikkerhedsrådets status som et rådgivende organ, der rapporterer til præsidenten, er Patrushevs ord grundlæggende set Kremls politik for sikkerhedsspørgsmål.«

Moskva betragter som betydelige trusler, i denne rækkefølge: NATO's oprustning, terrorisme og spændinger på Koreahalvøen,

siger Patrushev.

Han understreger, at Sikkerhedsrådet er en del af en proces inden for en række institutioner, der omfatter Shanghai Samarbejdsorganisationen og BRIKS:

»Vores hovedformål er at sikre Ruslands interesser – at skabe betingelserne for vedvarende økonomisk og samfundsmæssig udvikling, og at styrke suveræniteten og forfatningsmæssig orden.«

Dernæst siger han det følgende om USA:

»Vi er parat til at samarbejde med vore amerikanske partnere på basis af ligestilling og gensidig respekt for hinandens interesser. I øjeblikket rangerer Rusland som én af hovedtruslerne mod USA's nationale sikkerhed. Vi kan kun blive overrasket over den form for kriterier, som Washington tænker i, når de sætter lighedstegn mellem Rusland og Daesh [ISIS] og Ebola i sin nationale sikkerhedsstrategi.« Patrushev bemærkede, *»det er desværre næppe muligt at etablere en fuld og omfattende dialog om et bredt udvalg af spørgsmål, når sådanne følelser er fremherskende i amerikanske politikeres tanker, og når disse stereotyper projiceres over på almindelige borgere gennem medierne.«*

Han understreger, at amerikanske missilforsvarssystemer på Ruslands grænser kan lancere krydsermissiler, hvis rækkevidde omfatter mange faciliteter i Ruslands strategiske atominfrastruktur.

»USA benægter selvfølgelig denne kapacitet, men kommer ikke med nogen reelle argumenter.«

Når man læser dokumenterne fra det nylige NATO-møde i Warszawa, skulle man tro, at intet er forandret siden den Kolde Krig, siger Patrushev. Ikke desto mindre, så

»fortsætter Rusland med at bruge Rusland/NATO-

dialogplatformen, og med at arbejde på bilaterale aftaler om forebyggelse af hændelser på havene og i luften«. Som den evige optimist understregede Patrushev, at han mente, at, med en fælles indsats fra verdenssamfundet, vil det sluttelig blive muligt at bygge en effektiv arkitektur med fælles og udelelig sikkerhed, i hvilken militære og politiske blokke vil blive en ubrugelig anakronisme.«

Det er bemærkelsesværdigt, at Patrushev siger, at indtrykket er, at de russisk-amerikanske forhandlinger om Syrien

»af Washington [blot] blev brugt til at trække tiden ud og give de militante kæmpere mulighed for at omgruppere sig. I dag ser vi resultatet: flere og flere grupper på syrisk territorium, der havde arbejdet med USA, er gået sammen med Nusra.«

Putin annoncerer pause i kampene om Aleppo. Opfordrer terrorister til at forlade Aleppo

2. nov., 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin har annonceret en pause i bombardementet af Aleppo, gældende for den 4. november, og opfordrer alle kæmpere til at forlade Aleppo gennem to korridorer, der vil blive etableret af den Syriske Hær, og gentager, at de vil få love at forblive bevæbnet.

General Valery Gerasimov, chefen for den Russiske Generalstab, sagde, at det mislykkedes for kæmperne at bryde igennem

blokaden rundt om byen i sidste uge samtidig med, at de nægter at acceptere Ruslands tidligere forslag om at forlade det østlige Aleppo med deres våben.

»Taget i betragtning, at vore amerikanske kolleger ikke var i stand til at adskille oppositionen fra terroristerne, henvender vi os til alle militante ledere direkte og opfordrer dem til at indstille fjendtlighederne og forlade Aleppo med deres våben«, sagde han. »To korridorer vil blive åbnet, hvorfra syriske tropper og våben vil blive trukket tilbage.«

En af korridorerne til kæmperne fører til den tyrkisk-syriske grænse, og en anden til Idlib, sagde generalen.

Under fredagens pause vil yderligere seks korridorer blive åbnet for de civile, der ønsker at forlade byen, sagde generalen.

Foto: Aleppo, 1 dag siden.

Yemenitiske børn får håndbog i fysisk økonomi, BRIKS og den Nye Silkevej

24. okt., 2016 – Yemenitterne viser endnu engang deres legendariske evne til at hæve sig op over den barbarisme, som den saudiske aggression, støttet af Obama og briterne, udsætter dem for, ved at sætte kursen mod en lysere fremtid for deres nation og kommende generation. På samme tidspunkt, som BRIKS-topmødet fandt sted den 16. okt., og mens det amerikansk/britisk-støttede, barbariske bombardement fortsætter, sammenkaldte Yemens Kontor for Koordinering med

BRIKS (YOBC) til et møde i hovedstaden Sana'a med ledere af Shawtab Foundation, et yemenitisk institut for beskyttelse af børn imod vold (<http://svc-ye.org/en/>), for at diskutere projektet om at sammensætte en håndbog for børn på basis af principperne for fysisk økonomi, BRIKS' nye paradigme for tankegang og den kinesiske Nye Silkevejs win-win-koncept. I mødet deltog også fr. Lamia El-Aryani, generalsekretær for Yemens Øverste Råd for Barndom og Moderskab, et yemenitisk regeringsorgan med forbindelse til 14 ministre og funktioner direkte under premierministeren. Dette projekts aspekt om »fysisk økonomi« kommer fra de koncepter for fysisk videnskab, som de er blevet forklaret af økonomen Lyndon LaRouche og beskrevet i *Executive Intelligence Reviews Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«* (i særdeleshed Del II, der handler om »Målestokke for Fremskridt«). YOBC har rettighederne til at udgive EIR's Specialrapport og havde afholdt ugentlige, offentlige læsninger af rapporten, hvor regeringsministre, tænketanke og NGO'er deltog, og som fik vidtstrakt dækning i de yemenitiske medier. (Rapporten findes i arabisk oversættelse)

YOBC-formand, Fouad Al-Ghaffari, udstedte en erklæring i anledningen og sagde:

»Håndbogen vil give de yemenitiske børn en særlig stemme, som er i harmoni med børnenes rettigheder i BRIKS-nationerne, gennem retten til at få den nødvendige viden og retten til at deltage, baseret på den Internationale Børnekonvention af 1992, UNICEF's Uddannelse 2030 Rammeplan for Handling. Det er ligeledes en respons til det krav, som Schiller Instituttets præsident og 'Silkevejs-lady', fr. Helga Zepp-LaRouche, har fremsat, om at stoppe de voldelige videospil, der fremprovokerer voldelig adfærd blandt den unge generation. Denne håndbog vil gøre det muligt for vore børn at bære ansvaret for missionen med at bygge den Nye Silkevej som en model for global udvikling, og i overensstemmelse med

vedtagelsen i FN's Udviklingsprogram af Kinas [udviklingsprogram], som kriterie for bæredygtig udvikling frem til år 2030. Som en del af Kontoret for Koordinering med BRIKS' overvågning af BRIKS-topmødet 2016, hvor fokus er på etableringen af et finansielt system og et banksystem til infrastruktur og anden menneskelig udvikling, ønsker Kontoret at opfordre alle berørte parter til at bevilge en del af de finansielle resurser til programmerne for børns uddannelse og udvikling, fordi børnene er bærerne af de potentielle og fremtidige projekter til deres nations opbygning, baseret på et statsligt kreditsystem.«

Fr. Lamia El-Eryani er generalsekretær for regeringens Rådet for Barndom og Moderskab i Yemen, samt formand. Fr. El-Eryani opslog følgende erklæring på sin Facebook-side den 16. oktober:

»Samtidig med BRIKS' 8. Topmøde, som vil blive afholdt her til morgen i Goa, Indien, blev der afholdt et møde mellem Shawtab Foundation og Kontoret for Koordinering med BRIKS, med det formål at introducere Kontorets idé om 'Perleprojektet'. Mødet handlede om spørgsmålet om lanceringen af 'Yemenitiske børneledere for BRIKS', som vil være under Shawtab Foundations paraply og blive sponsoreret af det Øverste Råd for Barndom og Modeskab, i samarbejde med Kontoret for Koordinering med BRIKS. Kontoret for Yemenitiske Børneledere for Koordinering med BRIKS vil sammensætte et særligt program, baseret på BRIKS' økonomiske paradigmes solide principper, i en yemenitisk sammenhæng, på en måde, der vil skabe en særlig stemme for Yemens børn, der er i overensstemmelse med den Internationale Børnekonvention for børns rettigheder, og med principperne i UNICEF's Uddannelse 2030 Rammeplan for Handling. Vi ønsker Yemens børn tillykke! Vi ønsker de tre partnere i dette betydningsfulde og seriøse initiativ tillykke!«

☒ »Perleprojektet« har taget navn efter Helga Zepp-LaRouches løfte om at gøre Yemen til en smuk perle i den Nye

Silkevejs perlekæde, som deltagerne fremførte i en resolution ved **Schiller Instituttets Berlin-konference, 25.-26- juni, 2016.**

Yemens hovedstad, Sana'a.

Titelfoto:

*Fouad al-Ghaffari oplæser YOBC's hensigtserklæring for sit arbejde for at udbrede kendskabet til EIR-rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, BRIKS samt fysisk økonomi i Yemen, i videoen, »**At konfrontere aggressoren med håb for fremtiden**«, (engelsk), herunder følgende punkt om en håndbog for børn:*

»- At underskrive en særlig protokol med Kontoret for Koordination med ikke-statslige organisationer (NGO'er) for Børneforsorg med det formål at udarbejde og udgive en Håndbog for Børn om Den Nye Silkevejs-rapport.«

Den strategiske fare for krig: Skænderi mellem USA og Tyrkiet over timing for kampen om Raqqa

Tirsdag, den 1. nov., 2016 – Samtidig med, at irakiske styrker går ind i Mosul i en langvarig kamp for at uddrive Islamisk Stat fra dets irakiske hovedbastion, er der udbrudt en voldsom debat mellem USA og Tyrkiet over timingen og strategien for at

drive ISIS ud af Raqqa i Syrien. Den 28. okt. meddelte den amerikanske forsvarsminister Ash Carter, at USA stod over for at lancere et angreb på Raqqa »om nogle få uger«. Dette frembragte stærke klager fra Tyrkiet, som pressede Washington for at udsætte kampen om Raqqa, indtil Mosul er blevet generobret og de tyrkiske styrker har fuldført deres »Eufrat-skjold«-operationer for at sikre grænseområderne i Syrien.

Det underliggende spørgsmål i skænderiet er den kendsgerning, at USA har til hensigt at bero svært på det Kurdiske YPG's (Folkets Beskyttelsesenheder) styrker, som udgør hovedparten af den Syriske Demokratiske Styrke. I en briefing fra Bagdad til Pentagon-reportere for nylig, forklarede generalløjtnant Stephen Townsend, øverstbefalende for den Kombinerede Fælles Specialenhed – Operation 'Inherent Storm', at der er solide efterretninger, der indikerer, at ISIS planlægger store, nye, globale terrorangreb ud fra sit Raqqa-hovedkvarter, og at lanceringen af angrebet på Raqqa ikke bør udsættes.

Sidste onsdag, den 26. okt., talte præsidenterne Obama og Recep Tayyip Erdogan fra Tyrkiet sammen i telefon, og iflg. Det Hvide Hus' redegørelse, sagde Obama udtrykkeligt, at USA støttede den Syriske Demokratiske Styrke (SDF), som er den eneste, pålidelige kampstyrke, der er i stand til at anføre angrebet på Raqqa. Erdogan insisterede på, at YPG – hovedstyrken i SDF – er den syriske gren af det terroristiske Kurdiske Arbejderparti (PKK) og ikke bør støttes af Washington.

Den amerikanske udenrigsminister John Kerry, der er i London for at modtage en pris fra Chatham House for sit og den iranske udenrigsminister Javad Zarifs arbejde med P5+1-aftalen, gjorde det klart, at han er forpligtet over for den samme form for tålmodigt diplomati, der også skaffede Iran-aftalen for Syrien. Han påpegede korrekt, at krigen i Syrien i realiteten er en række krige, der overlapper hinanden – og som alle udspilles på syrisk territorium, hvilket gør det langt vanskeligere at løse dem.

Foto: Obama og Erdogan er ikke helt enige i, hvordan, hvornår og ved hvilke midler, krigen i Syrien skal takles ...

FN's særlige udsending for Syrien anklager jihadister for krigsforbrydelser i det østlige Aleppo

30. okt., 2016 – Jihadisters tilfældige beskydning af det østlige Aleppo med missiler og kemiske våben er det samme som krigsforbrydelser, sagde Staffan de Mistura, FN's særlige udsending for Syrien, som erklærede, at han var »chokeret og oprørt« over de angreb, som terrorister har lanceret i løbet af de seneste tre dage mod Aleppos civile befolkning. Selv Amnesty International har krævet et omgående ophør af beskydningen.

I løbet af de seneste tre dage har en brutal offensiv fra Jabhat-al-Nusras og dets allieredes (inklusiv den såkaldte moderate opposition) side for at bryde den syriske hær's belejring af det østlige Aleppo dræbt 84 mennesker og såret henved 300, rapporterede Syriens Sana nyhedsbureau. En erklæring, som den syriske generalkommando udstedte i dag, anklagede, at terroristerne affyrede flere end 100 mortérrunder, 50 Grad-missiler og 20 gascylindre, lavet til våben, mod beboelsesområder i Aleppo, ud over at udføre snigskytte-angreb. De fleste tab, siger den, var blandt kvinder og børn. Søndag rykkede oprørere frem til nabolaget al-Hamadaniyeh, som udgør frontlinjen, i tanks og andre pansrede køretøjer, men brugte også selvmords-bilbomber til at

bryde hærens forsvarslinjer. Flere borgere blev behandlet for åndedrætsbesvær og kvælning som følge af giftgas.

Mens dette skrives, har den syriske hærs styrker bremset terroristernes offensiv, hvor de nu kun delvis har kontrollen i nabolaget Dahiyyet al-Assad, som de trængte ind i sidste fredag.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov advarede i dag om, at de uger, hvor Rusland og Syrien indstillede luftangrebene over Aleppo, har givet USA og dets allierede mere end tilstrækkelig tid til at tvinge den »moderate« opposition til at bryde med terroristerne. At de ikke har gjort dette, erklærede han, betyder nu, at »vore tidligere vurderinger må revideres«. Hvor Rusland tidligere sagde, at det syntes, som om USA og dets allierede ikke var i stand til, eller ikke ønskede, at adskille de moderate fra Jabhat al-Nusra, »så bør vi nu allerede sige, at de *i virkeligheden ikke ønsker at gøre dette ... vi håber, at selvopholdelses-instinkt vil sejre, eftersom at søge venskab med terrorister og forsøge at bruge dem til sine egne formål aldrig har ført til noget godt*«. Alle militante kæmpere, der stadig er tilbage i det østlige Aleppo, advarede Lavrov, vil blive anset for at være al-Nusras medskyldige.

I en af sine periodiske, mentale lapsusser, som han lider under, når han gentager Obamas løgne, sagde udenrigsminister John Kerry til et publikum i Londons Chatham House i dag, at russerne ønskede at »sønderbombe Aleppo, hvor de hævder at ramme terrorister, hellere end at de accepterer den kendsgerning, at der er en opposition dér, der er parat til at efterleve våbenhvilen«. Er det ikke den opposition, som de Mistura anklager for krigsforbrydelser?

Foto: Staffan de Mistura.